

De verborum significatione. Ti. XII

morā ibi trahēdā. de sta. mo. c. ij. ad fl. s. eo. ll. de rēpo. or. cū null? in fine. 2 de capel. mona. c. vno. s. q. ad ca/ sum nrm nō est curādū. a In aliq. rolle defendat qd ē in fine: 2 iterū repetere: s. defendat rēstādētes nrm. 2c. qd ē. ppter h. facit ad titulū nrm. de ver. signit. (ala locari po/ ruller. s. ppi. v. f. sub ritu. de piz/ uile. Jo. an.)

Cella solitaria: cella dicitur a celado 2 occlusio: 2 sic h. casu locus solitarius: 2 talē vitā ducentes digni sūt cōuentū hōnores. ppi. q. j. q. h. vere: et ad has cellas religiosi etiam medicantes sūt p̄scurū licen/ etia transire possunt. s. e. ll. de ex/ cel. p̄la. c. vno. Illas autē large sumēdo dicim/ cellas q. sūt etiā infra clausurā monasterij: vñ ex cā: puta ppter infirmitatē monachi disp̄at abbas cū eorū habeat suā cellā extra cōe dormitorij: nrm infra monasterij sepra. p. q. lxxi. c. v. 2 d. talibz cellis hoc p̄uilegiū nō intelligit.

Ab. d. Cōuentu. i. cōi. viciu. (dico cōposita a cō 2 viciu. vñ 2 simul comedentes cōuincere vere dicunt. Arch.)

Ab. d. Cōreplādū. de vita cōreplatiua 2 actiua d. s. de renū. nisi cū p̄idē ad fl. (Arch. Inducte illud Breg. q. quōs ex eode nobis ē apperēda. vij. q. j. in scriptur. ver. qui es. p. qd videt cōreplatiua p̄cellere. ad lde. ea. q. d. ep̄arū. q. dicit verū h. Aug. nā duodecim sūt in qbus vita p̄replatiua p̄metnet actiue vt d. in sū. d. vit rariū: vbi tractat de p̄mētia vite cōreplariue ad a/ ctū: vt. q. i. c. lxxi. d. regu. sane. in magna glo. Jo. an.)

Ab. d. Fuit nobis signi/ ficare curasti: tibi glo se nescim? vt bificia clerico r̄u tuoy cedētū vel decedētū possis cōferre: qd q. ij. dē clerici p̄bēdarū suarū fruct?

Ab. d. Cōs diuilio q. in prima p̄sulta tio a verbis duplicis ḡe causata. In scōa latio nro. ibi: Verū. vel ibi b̄reit r̄ndemus. latitudo r̄nso/ nis p̄z in ver. s̄libus. 2 in. s. etiā si. Do. f. Decedētū. nūqd talis possit cōferre b̄nificia suoy clericoy ce dentū vel decedētū in curia romana: (2 h. hic Arch. renēs q. nō pōt vt ibi dixit. Jo. an.) Vñ nūqd possit cōferre b̄nificia clericoy suoy alio mo vacāta: dixit. s. e. ll. de p̄bē. q̄s. ij. In glo. ista duo. Jo. an. g. Re siderēt. ex sola r̄sidētia si nō intressent diuinitis nō p̄t perē quoridānas distributiōes: vñ nec sūt p̄p̄erēt. s. e. ll. de de. nō r̄st. c. j. 2 sup. h. vide qd ibi dixit in glo. no. q. si q. d̄ns. h. R̄ndem. p. h. videt q. ista de/ cre. sit veteris iuris declaratio. (Idē Jo. mo. 2 eadē rōne Jo. an.) nō noat p̄mulgato: s. arg. q. j. dū d/ cit volum. 2 q. sit declaratio p̄z q. tractat de verbis significatiōe. ad h. s. e. ij. r̄. j. in fl. nec b̄n occurret rō: q̄re h. esse ius nouū 2 nō vetus: p̄terea p̄uilegiuz prius cōcessū fuerat: postea p̄uilegiuz cōsuluit papā circa p̄uilegiū p̄: p̄cessum sic est r̄sum: q. qd p̄z q. cōcessione p̄uilegiū etiā anteq̄ emanasset hec decre. p̄ uilegiū sic erat intelligēdū. Jo. an. f. S̄libus: po ne cōcedit et p̄uilegiū: vt cū clericis suis sup. pluralita te b̄nificioy curaroy vel dignitatū disp̄sare possit: vt eis conferre ius ad vacā: uras vel illas: 2 b̄n dicit etiā

In his s̄libus: q. in alijs casib? d̄s̄s̄s̄s̄ appellatio clerici totū oīa subiectos clericos cōphendit. s. e. ll. de r̄sc̄p. tibi: 2 pōt esse ratio: q. hic de p̄uilegio loquit̄ odioso: (cū cōcurrūt fauor: 2 odii d̄c̄m?) p̄uilegia odiosa. ex. Ad. empla. vi. no. s. de fo. cōpe. in. j. glo. 2c. Jo. an.) q. p. p̄/ mū tollebat ius seu p̄as cōferen di b̄nificiū et ad quē oīdiario i/ re spectabat. per secundū minuit qd? diuinitis et nō deservit̄ ec/ clesie recipit s̄t/ p̄dū: s̄ b̄n am/ bitiosa 2 r̄strin gēda sunt r̄ta indulta. s. e. ll. de p̄bē. q̄s. j. qd nō est in de/ cre. t̄lib. 3. q̄s. an. k. Pro p̄reca. sic. s. de elec. c. officij. s. e. ll. d. r̄sc̄p. sta r̄uū. s. in sup. de iud. mulleres. 2 de renū. c. ij. sic

ceptat ac si in suis ecclesijs p̄sonaliter r̄s̄iderēt. **Ab.** r̄ū q. dubitas q. clericoy tuoy appellatiōe debeāt cōt̄neri: b̄reit r̄ndem? oraculo: i. qd illos in his 2 s̄lib? casib? tuos volumus intelligi clerici cos: q. p. te nō questi p̄terea vel recepti sine fraude 2 ficti one q̄libet vere tui clerici familiares extitūt: 2 in tuis ex p̄sis p̄tinue domesticis cōmē sales etiaz si q̄s ex illis aliq̄m p. tuis gerēdis negocijs ab esse cōtingat. **De regulis iuris.** Bonifacius. vij.

2 affectata tutela imunitatē nō p̄bet. C. de his q. spon. mu. sube. l. j. et. ij. l. Cōtinue. nullū mō intelligit dū est verbū. ff. de ser. l. cul. de p̄e. dl. v. nunq̄. sicut ex seruit? dicit cōtinua 2 aq̄ s̄rdiana. ff. de ser. v. p̄. l. fo. ramē. ff. de aq̄ quorū. 2 est. l. j. s. q. aut. 2 flum? d. cōt̄nuus q. q̄nq̄ exarēct. ff. de flu. l. j. r̄. m. **Tuis.** s. de cle. nō r̄st. ex p̄e. 2 si egoratur ferunt intelligit. ff. d. sta. ll. cū heres. s. stichus. nec sūmo tra amare verbū q̄nētā p. suis p̄p̄iis iterdū possit abesse. (Idē Arch. q. r̄n signat s̄rū. s. e. ll. de elec. l. postq̄. s. j. non solut. tu d̄c. q. illud speciale no. p̄rer et? absentia p̄tēct va cario 2c. Jo. an.) ad h. s. e. ll. de p̄bē. p̄nt. j. 2. ij. r̄. r̄. i. cur iudex ppter sua p̄p̄ia negocia differre potest 2 d̄ m̄trere (hoc melius intelligit p. no. s. de vo. sup. his. in. ij. glo. Jo. an.) causam. ff. de iud. l. longius.

Ab. d. On est nouū vt aliquibz specialiter enumeratis generalis clausula subsequat q. oīa cōphendat. vt. xlij. dl. p. torū. xlij. q. v. d. occidētis. s. de p̄ba. q̄m p̄ fallam. s. e. ll. de p̄u. d. ad agēdū. ff. ad. l. acq̄. si ser uus seruū. s. inquit lex in fl. C. de sacrosan. ecclē. l. gene rali. Idē r̄co post rubricas supra postas: q. fm suas materias iuris regulas cōphēdūt: ponit h. rubrica ge/ nerals ad materias vniuersas. de reg. iur. Si querat̄ q̄re in p̄nciplo cōphēdētis nō possit Bonifa. h̄c r̄. b̄nificia: cū sepe p̄m̄traf clausula generalis: secutus post/ modū spectat: vt. s. de p̄ba. cū rubricis sequētib?. de re. ecclē. nō alle. cū rubricis sequētib?. de regula. cū rubricis sequētib?. ff. de seruit. cū rubricis sequētib?. postet dari cōmodat̄ ua r̄nso: q. q. vltimo dicunt meli? memorie cōmendat̄ tur. de cōse. dl. ij. liquidū. est autē vera solutio: s̄ h̄c or dinē obseruari: vt ondēret ius nō sumi ex regula: s. r̄ regula ex iure: si etiā p̄nciplo posita fuisset: foistran ere/ deret aliq̄s q. ius sequēs regulas ex regulis sumeret: in fine s̄git ponit: vt appareat ex iure qd p̄cessit regu/ las sumi. ff. e. l. j. Didēdū est s̄git p̄mo ad s̄te regula: vñ dicat: qualiter cōstituat: 2 qd sit et? officij: 2 q. ip̄i sit p̄as. Sc̄do vidēdū est qd sit ius: vñ dicat: 2 quō b̄ sumat. T̄rrio q. sunt he iuris regule singularit̄: 2 cla re eas p̄sequēdo videbim?. Circa p̄tīmū. Regula fm

Cōtinuum

Ab.

Ab.

Questio

Regula

grammaticos est multorum similitu collectio. *Lex autem de/*
scribitur regula ea esse q rem q est breuiter enarrat. ff. co. l. j. Dicit autem regula q regit vel norma recte viuendi p/
ber. z ab hac regula que dicitur norma recte viuendi dicitur regularis. Dicit etiam regula eo q recte ducit nec ab/
orsum vel alioquin trahit: quasi a regula vel regula: q idem est q modum dicitur forma. sicut enim p regula nouite scri/
pro: modum dicitur scribendi: fecator: modum recte secandi: z sic de singulis: ita p has regulas modum recte iudican/
di cognoscim: ad hoc. l. ij. dist. regula. Et autem regula
larine idem q canon grece. l. ij. di. canon. Et dicitur regula
pprite: quasi regulariter vera: quibus paritas exceptiones
in se. Que autem continentur sub regula fuerunt opinio/
nes que no. ff. e. l. j. et facti q no. l. ij. dist. regula. Subri/
trantibus tamen circa hoc ommissis breuiter z grosso mo/
do sicut dico: qd quo ad possestare verbo: uz: que in ea
ppferunt vniuersaliter vel saltem indefinite affirmatio
vel negatio comprehendit exceptiones: alias no diceret ex/
ceptio: sicut si diceret omnis homo currit exceptio equo
ritij: hec enim no est exceptio: q equus no comprehendit/
bas sunt illa ppositione omnis homo: sed si diceret om/
nis homo currit exceptio ista: tunc ppria est exceptio:
quia ppositio omnis homo bene comprehendebat ritij:
rollit ergo ritus virtute exceptionis quis ad materia
de qua fit sermo: vt scz dicitur no currere. sic quo ad tu/
ris determinationem exceptio no comprehendit sub re/
gula: quia contraria ratio: q plus est in exceptione qm
in regula. hoc ergo operat exceptio: vt illud qd alias
sub verbis regulis comprehendebat ad determinationes
regule exceptionis virtute tollat. Constituit autem regula
vr. s. dixi p verba q de sui natura omnia comprehendant
id est p signa vniuersalia affirmatiua q omnia copre/
hendunt. ff. e. c. omnis res. z. c. de hanc. ff. e. l. ois diffini/
tio. z. l. ois actioes. z. l. oia fere. z. l. oia quecuq. Item
p verba negatiua q vniuersaliter negatio excludit om/
nia: vr. s. nemo pot. j. z. ij. et. ff. e. nullus. j. z. ij. ff. e. l. ne/
mo. z. l. null. j. Item p verba indefinita q simpliciter p/
lara equipollent vniuersaliter. xij. di. c. j. s. de pnuic. qz
de. c. de hereditate vendita. l. vlt. z. l. deo ois regule
parcis exceptis tradunt p signa indefinita affirmati/
ua vel negatiua: vr. s. c. z. ff. e. z. ff. e. c. di. factis apparer.

Officij re/ Officij autem regule est plures similes casus simul iun/

gule gere clauo rationis: vr. ff. co. et. l. j. Que sit potestas regu/

Potestas le: an scz constituar ius de nouo: an antiqui recter: du/

regule bitur: z videt q ius de nouo nunq constituar: qd iure z ipso facto pbat iure. ff. e. l. j. factio q: in octuaginta octo regulis infra positus: no est vnam entia sola inuent re que ius de nouo constituar: vt in psecutione patet. Et contra videt quia regula carthonsana de nouo statuit q legata q sunt inuicta: legone legantibus tui: vel rone le/gantis z legatarij: vel legatarij z et/ a quo legatus est prestandus: vel rone rei tui: vel mixta ratione rei legate z pnone legatarij tractu ipso no constituant: cetia si cau/ sa impedimentum remoueat. ff. de reg. carthoni. l. j. in prin. ff. de leg. j. z. l. cetera. s. j. ergo ipsa regula constituit ius de nouo: ad hoc facit infinita iura in quibus papa iu/ dicat ex regulis: vr. s. de cost. c. ij. z de rescrip. c. j. z. c. pastorals. de iust. nouit. s. de fo. cope. si dist. genit. s. fi. instru. inter dilectos. ad fin. z de sumpt. dudum. de ex/ cep. cu venerabilis. de regula. ad apostolica. s. consang. z affi. c. vl. cu mille similibus: ex quibus videt q ius summa tur ex regula. Subditur dixerunt doctores q tres spes casuum est considerare: qda sunt tam determinati: z in illis regula no constituit ius q inuenit la constituit. Item sunt quida excepti a legis determinatione: z in illis si/ militer regula no constituit ius q non claudunt sub re/ gule determinatione. Quidam sunt in quibus est eade equi

Que conti/ neant sub regula

Officij re/ gule Potestas regule

An regula constituar ius de nouo

tas que est in casibus a iure determinatis: nec tñ repe/ riant in iure postea: z in illis regula facit ius ppter idem petrare ronis no patientis ius similitu casu esse diuer sum. Apertus dicit possit qd aut constituto iuris pcedit traditione regule: z regula de iure la constituto. quasi qd materiam de materia pducit: z tuc pprie habet locu distinctio p dicitur casu: vt videt in ia determinatione z exceptio no facit ius in no determinatione in qd est eade ro ius constituar: sed vbi no est ius constituar ante regule dispositione: s; inuenit sola simplex tradito re/ gule: tuc ipsa regula est ius vel iuris constituto: z non ab alio s; a constitutore pcedit: z ita pot intelligi p dicitur lex prima: de regu. carthoni. pbat h fact q nariquas res/ gulas. s. e. et. i. quas vtritate inspecta esset inuenire pcedi/ sse iuris traditione. videt enim p maior: gre q vbi sse decreta. Alex. l. iij. sse p: ime in ritualis: maxime post co/ cilla antiqua. de offi. vl. cu duobus rubricis se. vr. s. de rescrip. de renu. cu duobus rubricis sequit. de his que vt meruit cau. ff. cu duobus sequit. de do. z coen. cu duobus sequen. z multis alijs: z tñ omnes regule. s. e. et. pcedi/ seriu Alexan. l. ij. excepta vltima q fuit l. u. l. ij. qui ipm securus est: vt ex chonica z decretaliu ordinatioe fact apparet. Si igit prima regula. s. e. et. exemplificet per decr. s. de spon. pteca. j. secunda p decretale z si que sit ones: de sumo. certia p decreta. de vora magne z sic de singulis: dico q regule ille dicit iura pcederant: vnde regularu dispositio no potuit ex ipsis iuris sumi qd nodum erat: immo pot/ videt determinatione ipsoi iuri um facta p regulas: ad h factiu omnes ille decretales super/ allegare: in quibus papa pnuiciat p regulas: er/ go tamen no credo a verbis legis: z dico q p regulam no statuit ius: sed ex iure sumit regula: alias no video quod possit dici regula iuris. Sicut enim in regula ligni vel ferri necesse est illas materias puenire lignu scili/ cer vel ferri: ad hoc q disponat ex eis regula: sic in re/ gula iuris necesse est ius qd est ibi materia puenisse ad hoc vt regula possit inde disponi: z tuc pprie loqu/ tur dicendo de regulis iuris: alias dicere debuisset de iure regulariu. Et si dicit q in casibus non expressis a iure vbi est ratio similitis regula facit ius: hoc est sine regu/ la aliqua p iura q hoc voluit: de rescrip. inter ceteras. de transiacionibus: inter corporalia. ff. de legi. no possit: cu similibus. Et si obijciat de regula carho. dico q no pprie dicitur regula: nec inter regulas ponit. ff. co. ritu. Et si dicit q alique regule pcedisse videtur iuris qd res/ pssam traditione. Dico q ius quod est idem qd est: vr. j. dist. confuetudo. l. e. di. lana quippe. ab exordio ra/ tionalis creature pcederat. v. dist. in principio. vel sal/ tem dispositione pcedent: regulam ius pcedit: videt enim formator regule sic esse debere de iure: quod in et/ saltē mente sedebat formator regulā. Allegat tamen de re/ gula p iure: no tam ex origine q ex forma: z portio est: quia ad eius causam pro qua facit regula: habet enim aduersarius necesse ostendere rationem quare in illo casu regula no loquat: z facit quod dicitur ff. co. velle. Ad secundū quo querit quid sit ius: z vnde dicitur: z quomodo hic summa tur: dicitur est breuiter q ius est ars boni z equi zc. ff. de iust. z iure in principio. z dicitur a iusticia vt ibi. z ff. de verbo. sig. ius autem. quā summū in rebus bonū est colere. xij. q. ij. cui de iustissimā. Ius autem est gene/ rale nomen habens multas species. j. dist. ius genera/ le: ius species diuidas z subdiuidas vt ibi per totū z. ff. de iust. et iure per totū. Summū autem hic pro no/ stro iure canonico: non tamen pro iure ciuili: vt proba tur ff. co. in secunda regula: que de iure no pcedit: quod dicit vt ibi dicit. Tertio autem ordinate has regulas est videre: z primo primam.

De reg...
 B...
 C...

Caio

Beneficium. Done casus per. c. xvi. q. vij. si quis deinceps. s. de instru. ex frequen. ff. de decurio. l. Derentus. Bodestinus. Super rationem autem huius regule fundatur decretalis. s. eo. lib. de eo qui mit. in posses. c. cum qui.

ca

Beneficio ecclesia / a
stico in absentia / b
gratia licet non core / c
stara. nec sit mis /
sio in possessio /
ne causa rei ser /
uande: quia sic /
sine institutione /
canonica beneficium obtineret: consideratur igitur in

Beneficiu eccle I
siasticuz non po /
test licite sine insti /
tutione canonica /
obtineri. Idem. II

beneficium canonica institutione non antiqua possessio: et sic nota casum in quo non currit prescriptio. Idem est in matrimonio carnali. xxxij. q. v. q. deo. s. de consang. et affini. non debet. et idem in alijs casibus: qui no. xvj. q. liij. dicit. et s. de prescrip. cum non liceat. Sumitur autem hic beneficium largo modo vt comprehendar dignitates personarum ecclesiarum omnes cum cura et sine cura: que cum titulo habent. sic. i. q. liij. si quis datus. s. de elec. preben. nulla. ff. de ser. epotra. l. seruus. Sumitur autem interdum stricte: vt distinguatur a prebenda. xij. q. ij. alienationes. de conce. preben. ex parte. alijs includit prebendam. i. q. liij. c. vlti. de verbo. signifi. ca. Alibi stricte sumitur pro solis simplicibus beneficijs sine cura. s. de preben. c. vlti. et s. eo. lib. et lib. cum in illis. et ibi ratio patet in littera. Cum igitur in beneficio quolibet requiratur canonica institutio: vt hie: videndum est quis sit institutor. Institutor autem est canonici in ecclesia vel ecclesiastico beneficio tribuere. (Sciendum est q. d. p. qui non fuit canonista dicebat hanc glo. Ber. statim alle. esse in decre. ex frequen. tribus. de insti. et de casu decre. questionem formabat. s. eo. indultum. volens hanc regulam quia prima erat co. piose gloriare: sicut de prima filia parrefamilias facere confueuerunt: sic contulit ad sum. Dostien. de insti. et aliquid vltra et contra ibi descripta subdistinguit. Johan. andree. quod dicit vt no. s. de insti. auctori. tate a iure communi ad episcopum spectat. xvj. q. vij. nullus omnino. de here. cum ex intincto in fine. Non ob. de offi. archid. ad hec. quia institutio ibi sumit pro institutione: sic intelligat decreta. de insti. cum venissent: et quod ibi nota. videtur q. etiam capitulus vacante sede instituire possit. argu. vij. q. j. pontifices. de here. ad abolendam. s. eo. li. de tempo. ordi. cum nullus. Argu. contra. xliij. dist. presbyter. lxxj. dist. fra. temerarem. ne sede vacan. c. ij. dicit vt nota. s. de malo. et obediem. cum olim. et terminatur hoc. s. eo. lib. de in insti. c. vno. Inter collationem aut presentionem et institutionem magna est differentia: vt. s. eo. lib. de p. ben. cum in illis. s. cum aure. et c. Non potest. hec dicitio potest negatiue postea vt hie: necessitatem imponit cum autem affirmatiue ponitur: necessitatem non inducit. Ad primum. ij. q. i. c. j. s. de accusato. de his. Ad secundum. liij. q. liij. s. item in criminali. ver. potest. de preben. de multa in fine. de appella. oblatre ad fines. ff. de arbi. quinetiam. et sicut dicit lex quod verbum potest necessitatem non imponit. ff. de offi. prela. l. sepe. et l. seque. c. **L**icet. sup. gabundar. id enim dicitur posse qd licite possimus. xij. q. iij. factar. vbi de mult. plici potentia. et. s. de rescrip. scilicet a. per Bern. et Innocen. de conce. preben. accedens.

Obtineri. contra dicit huc regule. s. de iurepa)

trona. cura. Solu. ibi non prescribit ecclesia tanquam beneficius: sed vt proprietarius. Item necessitatis causa vel pietatis: vel causa impensis obsequij sine canonica institutione possidet quis ecclesiasticus proventus: nec ex eo canonicus vel beneficiarius proprie dicitur. xij. q. ij. quicunq. suffragio. xvj. q. j. possessiones. et. q. liij. dicit. et. c. si episcopus. s. de magistris quoniam. eodem modo responderetur ad. c. xxxij. dist. si qui vero. xij. q. j. quia. l. dist. studear. de de. pug. in duel. Henricus. Item arg. contra. s. de elec. in genesi. s. de iurepa. p. sulationibus. vbi possessio dar tus eligendi et prescriptio. s. de causa pos. cum ecclesia. (dicebat Johan. mo. q. contraria lo.) Ad. quoniam in potestate actua. hic loquit de passiva et ista differunt. facti de de. excom. si celebrat. s. c. lib. de elec. nullus in prescriptio. et. c. ex co. q. in fine. Johan. and.) Solu. per possessionem acquiritur licet eligendi et presentandi. quia procedit ex nostris actibus. ff. de acquiren. pos. l. j. Institutio autem procedit ex actibus aliorum que ad hoc vt valeat debet esse canonica vt hie in qua prescripue quatuor requiruntur. Primo q. persona que instituere possit. xvj. q. vij. nullus. Secundo q. in stitutus sit talis qui possit institui. de insti. c. si. quia non laicus vt ibi. vel ipse idem instituens. co. t. r. c. vi. et. Tertio q. titulus beneficii institutio ex iure proprio vel de iure vel delegato ad institutum pertinere. co. t. r. c. liij. (Vnde fm Dy. vicarius episcopi vel capti. l. lum vacante sede id non possit: qd dicit vt. s. eo. lib. de offi. vica. c. final. de insti. c. j. ne sede vacan. c. vno. Joh. an.) Quarto q. seruetur forma constitutionis illius. s. eo. lib. de elec. c. vlti. (de vt nota. in vlti. glo. in confirmationibus enim locum habet sed in collationibus vt ibi. Item dar exemplum per decreta. ij. co. r. de electo. et per regulam actus. hoc co. t. r. c. Joh. an. et dree.) Et no. q. hec regula est in argumentum contra clericum qui ex in quera possessione beneficii sui. et petitur ab eo titulus possessionis. scilicet institutio q. re. nearur illam ostendere: nam et liberus ecclesie licet sit in quasi possessione libertate: probat manumissiones suam. xij. q. j. c. longinquitate. et. c. sequen. et hoc probat decreta. de appella. peronas in parte desca. vbi de s. per Lauren. nam et possidens pro herede vel possessore cogitur probare titulum. C. de acquiren. possessio. l. cogit. ad hoc facti quod no. de dolo et contra. contin. git in glo. vltima circa medium. In contrarium videtur. argum. xx. q. j. quem progenitores. s. de regu. v. l. dua. et in predicta. l. cogit. ij. q. v. s. j. et pro hoc facti quod nor. Innocen. de procurato. ex institutione. et Bern. Compost. de rescrip. capitulum in glo. v. s. item queritur an executor. ver. sed fm hec primam opinio. nem tenebant Dostienus et Petrus hispanus per iura predicta. Johan. et Lauren. no. c. distinc. contra morem. q. clericus habens duo beneficia cogitur dicitur titulum: habent autem vnum solum sufficit possessionem ostendere. argum. ad hoc. s. eo. lib. de prescrip. c. j. et de offi. ordina. co. lib. c. ordinarij. (et ibi Ad. de hoc per Archid. et licet plura ibi reciter. omnia habentur per remissiones huius glo. tenet autem q. se quatur in glo. cum moderamine quod statim subdam. Johan. an.) Dicit potest primam partem veram: cum episcopus ex suo officio vult videre institutiones clericorum: hoc probatur de preben. dilecto. vt ecclesia. benefi. c. vno. Secundum cum alius agit forte dicens se ius habere in prebenda. tunc actor quod assererat et. vi. q. vi. accusator. et in pallega. c. vno. vt ecclesia. bñf. et. C. de proba. l. actor. et hoc probat ex his que no. Innocen. Bernhar. et Compost. in predictis glo. et per Dostien. et de hoc de simo. licet hell. super ver. officij sui debitu.

Ad.

Quatuor resista ad institutiois

Ad.

Ad.

Ad.

gule euidētis scire debes q peccator nō solū delinquit
 Ad. in deū. (Dicit Jo. mo. q omne peccatū cōmittit in deū :
 vt in psalmo. Tūc solt peccant. ppter q nēta est spūs
 remissio: est etiā necessaria peccatis dispositio: cū act^o
 actioz (fm pbn) sūt i paritē p̄dispositio. de^o s̄ in ve/
 nta peccatū p̄nci/
 paliter est agens
 a instrumentale in
 b est homo peni
 res q gra dūia
 c pueniēte fit adu
 tor dei fm aplm
 j. ad Corinth. iij.
 Inducte illud An
 guil. Qui fecit re sine re zē. et sic solo contrito dat^o ve/
 nia. Jo. an. sed etiā in eccliam. p p̄rtionē aut que cō
 tritio s̄tus vocat delet peccatū quo ad deū. z p p̄niaz
 suscipiā a sacerdotē offendit delectū quo ad ecclesiam:
 de hoc de pe. di. j. p totū. l. ceter tū p p̄rtionē delectūz sit
 quo ad deum: tū adpue de crimine accusari p̄t. xxij.
 q. ij. admonere. vbi de hoc. z de accusa. de his. ad h. ff.
 de edic. l. quid sit fugitiuus. Si ergo semel contē/
 rit z peniter vlt^o nō cogē penitere. si in iudicio ac/
 cusatus absoluit vlt^o nō poterit accusari: nisi in ca
 sibus nota. ij. q. v. habet hoc proprium. z in p̄dic. c. de
 his. remissionē ergo que sunt ab ecclesia conferentiū
 ad hospitalē: q̄bus vel alia p̄ta loca non profunt nisi
 correctis: de q̄bus dicit vlt^o plena nota. de penit. z remis.
 q. autem. Signatur contrariū ad hanc regulam. l. ij.
 dist. dicit q. ibi cū datur venia non correcto: sed ibi ex
 p̄nt duplex pena eterna z temporalis. de peniten. dist. j. ff.
 peccatum David. venia temporalis interdū in hac vlt^o
 daratur non correcto ex causa: et sic loquitur contrari/
 um: interdū sine causa. xvij. q. j. si qua. eterna autēz
 non. et hoc dicit hec regula. Item contra de peniten. z
 remis. quod quidam. z. c. officij vbi datur penitētia
 non correcto: sed q̄ licet ibi imponatur penitētia:
 non tamen datur remissio: z ideo penitētia illa inuti/
 lis dicit quo ad vitam eternam. de penit. dist. l. ij. ad fl.
 z di. v. falsas. merito ergo datur peccati venia corre/
 cto: quia correctioem necessario habet dolor peccati
 precedere: nam vt dicit Augusti. in canone. Quomo /
 do gaudebis re fore correctum: nisi te primo de leas fu
 isse peruersum. xxij. q. vij. c. vlti. Correctus autem vlt^o
 rtus peccator dicens non est. l. di. ferrum. xxij. q. j.
 apud misericordes.

Duplex pe
na

Nemo potest ad impossibi
 le obligari. Idē. vii
 Privilegiū psonale p̄o
 nā sequit: z extinguit

Ad. **N**emo potest. (antiqui dabant versus. Ultra pos
 Versus se meū non lex me iusta cogit. Nec putat esse re
 um qui totum posse peregit. Job. an.) Nec regula
 sumpta est ex. l. ff. eo. u. l. impossibiliū. Scire debes q
 impossibilitas pp̄te triplex est: turis z facti z nature.
 Ad. (Jo. mo. addit impossibile moris. de iureiur. quinta /
 uallio. ff. de condi. insti. filius. cōmz impossibile inclu
 eludit naturā z morē: z fac qd dicit in. c. si. de pac. i. fi.
 Jo. an.) De p̄ma pone casuz. l. iij. di. abbari. d. pac. c. vi.
 ff. d. vbo. obli. l. in stipulārē. s. sacra. stipulatio em̄ rei
 sacre vel liberi hois nō tener vt ibi. De scōa ibidē. z. ff.
 de vbo. obli. l. generalit. z. l. seq. nō em̄ tener pmissio:
 si id p̄mito qd impossibile est de facto: vt mōtes alpū
 vltra mare deferre. ff. de statuliberts. l. cum heres. s. j
 Itē si dare p̄mitto qd natura dari est impossibilis: vt
 solē lunā z stellaz: vel facere qd natura est impossibile

fieri: vt celi ascēdere vel digito tāgere. ff. de vbo. obli.
 l. si stipuler. j. z. ij. r̄sio. Dur^o autē regule ratio satis pa
 ter: quia omnia obligatio aut in bando aut in factio
 consistit. ff. de verbo. obli. l. ij. in p̄inci. sed qd nō est nec
 esse potest dari vel fieri non potest: ergo ibi cōstitui ne
 quit obligatio. Item obligatio actionem parit. ff. de
 p̄cu. l. iter. s. ea. h. qd nō est nec esse p̄t: obligatioē pa
 rer nō p̄t: z sic nec actionē. Itē actio ē ius p̄sequēdū
 in iudicio qd nobis debet. Insti. de acti. ij. r̄n. debere au
 tē est de alio habere: sed qd non est necesse p̄t: de alio
 haberi nō p̄t: ergo ibi non actio: z sic nec obligatio.
 (Itē Jo. mo.) Mora tū q̄ hec regula locum habet in
 matrimonio z vltimis voluntatibus z iugitibus p̄tibus
 in sententiis z p̄ceptis. ff. que sen. sine ap. re. l. vj. z. l. ij
 responsio. in confessionibus. ff. de Inter. acti. l. in confes
 sionibus. z ad. l. aequil. l. inde neratio. s. vl. z no. s. de
 confes. c. vlti. Item in legibus (Item Dy. hoc tractās
 in modū questionis: z puto q̄ canonē qui sequitur in /
 renebar allegare dum dicit vt in. c. cuncta in prin. de /
 eretoz. Jo. an.) z constitucionibus que debent esse pos
 sibilis. l. iij. d. l. erit. Et tamen in hoc dicitur q̄ im /
 possibilis conditio apposita in contractu vltat cōtra /
 crum: vt in p̄reallegatis legibus. ff. de acti. z obli. l. nō
 soluz. z insti. de iust. stipu. s. impossibilit. In testa
 menti rāmen z matrimonio ob ipsoz fauorem ha /
 berur p̄o non adiecta (distinguit Dy. quem hic vide.
 Jo. an.) de cōd. ap. c. vl. vbi de h. z. C. de iust. z substi.
 l. r̄phēdēda. et qd dicit hec regula d̄ impossibilit: inrellgaa
 etiā h̄ de turp. et de h̄ d̄cā. s. co. nō ē obligatorū. et. c.
 in malis. b **O**bligari etiā iuramento: q̄ temerariū
 ē. xxij. q. l. iij. per totū. z. s. de iuraturan. sicut. s. de ap.
 questionē. nec obligat etiā naturaliter. (Item Dy.) vñ
 dicit lex. ff. e. r̄. impossibilitū nulla est obligatio. vñ
 sa le igitur negariū omnem obligationēz denegar: nec
 cōmtrictur stipulatio pene promissē. ff. de vbo. obli. l. si
 homo mori. (Item tene ibi glo. z h̄c Dy. Jo. an.)
 Mora ergo q̄ si Bononte constitutus promissam cen
 rum hodie rome me tibi daruri: quia impossibile est p
 missum: non nascitur obligatio vt hic est expressum
 insti. de verbo. obli. s. loca. p̄terq̄ in casu. ff. de vbo. ob
 l. ga. l. vlti. s. si Inter eos. l. quando stipulato: z promiss
 so: Bonon. constituti notificauerant dispensatoribus
 suis rome constitutus stipulationē eo die fore futurā:
 mandans promissos sub dispensatorū vt solueret: z sti
 pulator: suo vt reciperet ea die. Arg. contra. s. de do. z
 conu. cum dilecti. ff. de arbi. dilectus. ff. man. l. si manda
 to. ij. s. paulus respondit. Dicit solu. l. si est vnum māda
 rum duo possibilis cōtinens: z ideo ad vtrūq̄ obliga
 rur: z si deficiat p̄imum tenetur ad secundū: h̄c autēz
 vna est obligatio r̄tū et tota possibilis: vel ad minus
 p̄mū impossibilis: ex quo sequitur secundum: p̄terea
 contractus sunt voluntarij. C. de acti. z obli. l. sic. In
 dictum autem reddid in mutuum. ff. de verbo. obli. in
 stipulante. s. j. z ob hoc etiā norauerunt Hof. z Dost.
 in d̄cra decreta. cum dilecti. q̄ si iudex ceter aliques eo
 die quo impossibile est cum comparere. (Item videt
 si est dies feriata. Jo. an.) q̄ nō est omnino inutile mā
 darū. imo licet non teneat comparere in die: p̄ter im
 possibilis: rāmen teneat cōparere post die. z potest cō
 hulus ratio: q̄ p̄ncipale est ibi q̄ veniat accessitum q̄
 veniat rati die: z principale non veniat p̄ter accessitum /
 um: sed potius contra: vt dicit. s. eo. accessituz. Jo. an.
 (De. de bel. p̄ cōtra. super quo vide Cr. C. de fer. d̄cā
 festos. in questione. ij. in fl. z qd dixi in p̄d̄cā. decc. cū
 dilecti. z de ap. cum parati in fl. Jo. an.)
Privilegiū personale. (bene facti. s. co. lib. de
 p̄nti. c. j. s. vl. l. vbi cūq̄z illi fuerint. vt ibi scrip. l.

Ad.

Ad.

Ad.

Ad.

Jo. an.) Hec regula supra est ex l. ff. e. l. p. l. g. q. d. a.
Casus 7. l. in obus causis. Done casum. vij. q. j. peristi. de au/
cto. 2. v. supal. c. ij. C. de legi. leges in fi. ad idem. ff. de co/
stru. prin. l. j. in fi. ff. de cens. l. cearem in fi. et. ff. so. ma.
martino. 2. l. i. se. vbi heres marit extransus condem /
natur insolidus.

cu psona. I de. viii.
Emel malus sem prestu
mis ee mal. I de. ix.
Actum quis habere no

ne ne egeat. (de h. s.
de do. linc. vi. et
vro. c. j. Jo. an.)
cu maritus code
naref in qmz fa/
cere pr habita ro
ne ne egeat. Jre
In psonali pntlegio qd dat patri. patrono. z mllet vt
co denef in qmz facere pnt. qd cu psona exringuit. ff. de
re ludi. l. lunc qui in id. 2. l. patron. 2. l. item miles. Et
nora q die pntlegio: qz ius coe ad vna psona drectuz
ad oes excedit. l. j. di. miramur. de re ludi. l. caulis. ff. de
tur. 2. fa. c. l. gno. l. regula. s. vlet. 2. lde in rescriptis dtr
crel ad psonas: qz cum psonis exringuitur. s. de of/
fi. deo. qm. sic 2. paca psonalia psonas no trasgreditur
s. de trans. c. de cerero. 2. c. veniens. ff. de pac. turis gen/
res. s. p. paco. 2. compromissu non extenditur ad heres/
des: nisi de ipis caueat. s. de arbi. c. vlet. 2. intelligitur
hec regula de pntlegio psonali. l. p. sone concessio.

Ad. (ira q psona sit prima ca pntlegij: vt in dictis exem/
plis. 2. sic sol. q opponit de in linc. rest. mioris. q tra/
sit ad heredes. ff. de in linc. rest. i. no solu. ff. de mmo. l.
linc. d. Et de velicano q etia traste ad heredes. C. ad
vclle heredes. In his em psona no e pna 2 imediate
ca pntlegij: sed lesio 2c. Jo. an.) Jde si effer psonale ex/
pre 2 ceteris: vt. s. c. l. de resc. si gfose. pntlegioz q
aliud psonale aliud reale: vt. s. de pnt. mandata. Si
aut simpliter pcedant: an dicant psonalia an realia:
die vt no. xv. q. ij. in summa. xvj. q. j. possessiones. 2. s. d
fuit. cu veniens. 2. qd d: h. p pntlegiu psonale exrin/
guif cu psona: intelligas lde in reali vt. c. exincta re ex/
ringuit pntlegiu. q. v. q. vij. 2. h dntim. d. s. do. l. g. ab/
bare in fi. qn. di. vii. c. l. vsu fructu. qd die vey qn ip
se res vel loca: pura ecclasia: ciuitas vel loca alia sacra
vel psona: destruant supioris aucte fm Jo. 2. Lau.
q h no. in pdico. c. 2. h dntim. ad hoc de coe. di. j. pla/
cut. de no. ope. num. c. ij. 2. in pdi. l. vsu fructu. No ergo
viterius vocadus erit aliqa clericsus illi? eccliese vt mu/
nicipa illius loci. si aut destruat ab hostibz retiner oia
sua pntlegia: er remanent ibi clerici. vij. q. j. p. pastoralla
ix. q. ij. q semel. Jde si aucte supioris trasterat ad ali/
um locu vel alij vna. l. xvj. q. j. 2. rplis. 2. c. fe. d. rest. do.
q: monasteriu. ff. de. s. hen. emp. l. ead fm Ynno. q ad h
bu no. s. de no. ope. num. c. ij. licet h dicat pntlegiu tuc
exringuit cu exringuit psona: inerdū etia ante exringu/
uit: vt cu aburit pntlegio: qz tuc meret exringuit xj. q.
ij. pntlegiu 2 in casibus ibi no. xxi. di. c. renouare. et
de 2 h. ca accessit. 2. de pnt. accedent. 2. de dec. l. g. g.
g. h. Ad h aut qd d: h. p pntlegiu seqe psona: p dicit
s. d. v. supal. ex tuaz. So. pntlegiu indermate pcessu
pona seqe pntlegio: vt hic. pntlegiu ante vsu pntlegij pcedit
cu determinatione loci 2 rplis: 2 lo extra locu psona non
sequit. remor em pntlegioz arendend? est 2 seruandus.
s. de pnt. porro. 2. c. receptimus. vel dic vt. f. d. eam con/
tra de pnt. antiqua. xj. di. d. l. g. ff. de offi. p. d. l. l. v. l.
ti. vbi pnt maior minor no vnt pntlegio. Sol. spale
est ob supioris reuerentia: 2. die vt. s. vel die q sequit
psonam q habuit: licet non actu: sicut est vbi ad tempus
suscepit iurisdictio. l. xxi. di. l. g. q. vel ob reuerentia su /
prior. s. de offi. dele. volere. vt ob cerra cam. C. de cu

ra. furl. l. penul. s. vl. de hoc dca. 7. eo. quo alleut.

Semel malus. (fac regla ad qstione de notario qd
fec vnu instrumentu fallu an valeat p'ea cōstera
p spmiqua pont. Bull. in Spe. de instrum. edi. s. restar.
x. qd si tabello. Jo. an.) Done casu i semel puro. xxi
q. v. puull. in semel cōsumace. s. d. pnt. scriba. in semel
calūniare. ff. d. accu. l. ij. ad h. xv. di. c. vl. s. de ele. s. eo.
ff. d. decurt. l. eos. h. s. psumit cu q semel mal? fute sp ma
lū esse: 2 pōt her die dicit psumit hois: qz 7 hoicm sic pnt
mit. pōt etiā dicit psumptio facti: qz 7 hoicm sic pnt
mit. pōt 2 dicit psumptio iuris: qz ius sic psumit ex fa/
cto: vt h vides 2 in iuribz s. signat: de qd dicitis p /
suprōsto. psequere: vt no. p. Jo. l. di. fery. 2. l. iij. di. frim /
ratē. p. Ber. de spon. is. q. d. Accur. ff. qd mer? cau. l. nō
est velle. h. s. vides q psumit ex pterito circa pnsz
2 futuz: inerdū psumit ex pntit circa pteritū: inerdūz
circa pnsz: inerdū circa futuz: qd psequere vt no.
xl. iij. di. multro. xxi. iij. q. ij. cu p bellca. d. pnt. scriba.
2. in pdi. c. l. s. cut. licet aut. vt. s. d. x. l. hec possit dicit pre
suprio iur: nō est iur: 2. de iure. admistrē em pbario
nē in pnti: 2. pbaro q pntuerit vicer? mal? nō d. l.
di. fery. de pte. di. l. iij. c. ij. de resc. cā re. de resti. restimo
ntū. ff. de edil. edic. q ita. saluo eo qd d. s. de here. ad
abolendā. s. illos quoq. s. c. ll. e. r. l. sup. eo. j. d. s. q
semel fuit bon? vel mal? ip psumit bon? vel mal? l. xj.
di. miramur. 2. s. de pnt. mādara. 2. pma face qd pnt
mit bon? xj. q. ij. in cūctis. de pnt. dudū. ff. de leg. ij.
cu pater. s. rogo. Quid aut semel mal? ip psumit mal? :
vt h 2. ff. de re mili. l. nō oēs. s. a barba. 2. C. de suscep.
2. archa. l. si alqd. l. v. 2. pcedit her pntio tū ex pnt /
mētis natura corrupta: tū qz natura hūana pna est ad
della. xij. q. j. ois eras. In auct. de monachis. s. l. vero
his. col. j. Jre i snt qnter psumit paup q nud? nat? fu
te. xlvij. di. l. l. c. d. pba. l. ex psona. ff. d. mgra. pue. l. j.
s. mgra. vbi tū pbat semel eē solucio ad huc lde p /
sumit: 2 sic intelligit lex. ff. d. pnt. credi. l. si creditores
in fi. Querit aut qre qd psumat xruib? pnt? 2 nō d: /
uitijs: vl. p. B. 2. Host. d. seru. c. vno. 2. no. q. hec pnt /
prio iterdū traste ad filios: qd q prem icōntinē habute
icōntinē psumit: 2 ob h illegitim? nō pmouet. l. vj. di. f.
p. torū. 2. meruit crimē parēt i filio. xvj. q. j. si qz cuz.
ad h. s. eo. lib. de here. statutu. d. testma. c. j. ad h. ff. de

Redd. edic. q si nollt. als si fuit. s. h mactpla.
Aut qd. Done casu. l. x. q. ij. c. j. s. e. l. d. sen. excō.
cu quis. ij. rñ. ff. de neg. gest. si pupill. s. sed si ego. vbi si
lber homo gessit negotiū filij vel serui pcculante ranrū
conēplatione spūs rathabito sequēs parris vel dñi
nil operat: qz per rathabitionē non tenet vltra id ad
quod prius tenebat. s. ad quantitate pcculij. (De h eri /
am satis p Dy. per re videas. qui etia pnt exemplum
de. l. si seruus. ff. de pca. vbi si filius meus suo noie ro /
gaut rem pcculio: rari habendo nō plus teneo: qz pnt /
us. scz de pcculio. Jo. an.) Contra dicit ad hāc sram. l. x. q.
ij. Lugduū. xvj. q. j. c. vlti. s. de elec. q sicut. de hta que
st. a pla. cu nos. de iurepa. cura. In his iuribz habet qd
rari qd suo noie nō est gessit. Sol. dixerit qd q fm
canones poterat rari hre qd meo noie nō est gessit p su
ra p dicit: vt no. de resti. lpo. cu ad sedē i glo. p. h. hec
solutio exrtptaf p hāc regulā. alij dixerit h fallere in
spū alio i qm rari habeo qd meo noie nō est gessit p sur
ra p dicit. 2 h no. i pdic. decre. q sic in glo. sic pnt. Del
dic q in caplo Lugduū. fute ordiatio facra noie pntij
epi: 2 pca in eo postea q rari habere: vt ibi nota.
Vterius dic q ordinario facra a nō pntio episcopo be /
ne teneo quo ad ordinari: licet non quo ad executionē.
s. de rēpo. ordi. q translatōne. s. e. lib. c. r. c. j. 2. ij. ibi
igit epa pntius nō rati facit collatōne ordiuis q ad

Ad.

Casus

Questio

Casus

Ad.

p[ro]p[ri]etate licet. ij. r[ati]o. C. de sen. pal. 2 resti. l. j. q[ua]n[ti]ta / ra est. ij. q. l. ij. in fi. 2 conco. ad hanc regulam. xv. q. l. ij. / s[er]p[er]o. s[er]o. ll. de pull. ne al[ia]q. ff. de libe. 2 posthu. l. cu / qdam. si ergo ius vel privileg[ium] odiosum est: restringi / du[m] est: favorabile[m] ampland[um]: vr. s[ed] si favorabile 2 / odiosu[m] vt mace / donianu[m]: apl[ic]at / pacto. q[ui] illi iur[is] / no[n] potest renun / ciat. ff. ad mace / do. sed 2 si pater / in fi. Item exten / ditur non solum / ad pecuniam: s[ed] / ad rem aliam da / sam in fraudem / ff. eo. t[er]tu. si tulla / nus. s[ed] murul. 2. l. iij. s[ed] j. 2 per hanc regulam solu[n]t co / erariu[m] decre. de decl. ex pre. l. ij. ad decre. eo. rl. cum con / ringar in decre. em[er] ex pre. erat favor. s[ed] privileg[ium]: et / ideo concessis decimis intelliguntur co[m]missa etia[m] noua / lla. sed in decre. cum contingat. erat odium. s[ed] prescripto / s[ed] de prescrip. v[er]giliani. 2 lo[n] licet prescriptis decimas / non videor prescriptisse noualia postea in surgentia: vt / ibi. Et facit ad questionem quam no. Hosti. s[ed] de pre / scrip. cum ex officio. de prelato qui prescriptis v[er]itatio / nem 2 nunq[ua]m fuit pcurator: modo peti procurator / nem: an sit aud tendus: dicit q[ui] non. prescripto em[er] od / iosa est: 2 ideo vni sine altero acquiri potest per cam: / nec tunc est v[er]itatio annexa pcuratio: sed ius co[m] fa / uorabile: 2 ideo v[er]itatio que de iure co[m]muni fit: an / nega est pcuratio: vt ibi. odia t[ame]n restringenda sunt: / vnde aliter odia quis grauari no[n] debet: s[ed] eo. no[n] de / ber: et adde h[ic] quod tibi dicam. Jo. an.

Suenerit ampliari. **I** dem. **XVI**
Ecce concessum a prin / cipe beneficium esse in / surum. **I** dem. **XVII**
Aldultum a iure bene / ficium no[n] est alicui au / ferendum. **I** dem. **XVIII**

Ad. **O** scripti de verbo. sig. olim. sup glo. fl. Jo. an. Et / dicit mansur[us] etia[m] si cessat causa cessationis p[ri]uilegij: / dummodo illa ca[usa] fuerit ipsa illa. ff. de dona. l. ij. s[ed] v[er]it. 2 / l. ff. de postula. l. j. s[ed] l[et]u. vel fuerit finalis. sed alij / reliquit illius cause remane[n]s: vt p[er] in quoda[m] seruo. ff. / de quest. l. vni[us] s[ed] l[et]u. 2 in illo q[ui] fuit decurio qui no[n] / ro[ati]o[n]e. ff. de decur. l. vl. 2 in illa que desijt esse vxor / 2 qua[m] turpis actio no[n] instruit. ff. rerum amo. l. ij. 2. l. ij / 2 idem cum dubitatur an fuerit impulsua an finalis. / ff. de codi. 2 demon. l. cum tale. s[ed] fallax. 2. l. t[er]cio. s[ed] s[ed] cu[m]. / Secus quado causa fuit finalis 2 nulle reliquit rema / nent. facte. s[ed] l. de preben. ff. paup. ff. de acti. et obli. / qui cum herede. de inoffi. testa. papinianus. s[ed] nec im /

Casus pubertis. **D**p. Jo. an. Pone casum. xv. q. ij. c. j. et. ij. s[ed] / eo. lib. de pben. ff. cui nulla. in au[th]. col. vj. constitutio q[ui] / de digni. in fi. vbi filius p[er] dignitate[m] sibi delaram fa / crus sui iuris. (2 retinet omnino cognato: cum et agno / rum iura. **D**p. Dignitatis sue administratione finita / remane[n]t sui iuris: ad hoc. s[ed] eo. lib. de p[ri]uileg. c. j. in p[ri] / m. cl. p[ri]uilegia ergo p[ri]ncip[um] sunt perpetua: et hoc v[er]y / est in reatibus. p[er]sonalia enim extinguunt cum p[er]so / nis: quod dicit vt dicit. s[ed] eo. p[ri]uilegium. idem dico de p[ri] / uilegio ad remp[er]o dato. pone casum. de verbo. sig. r[ati]o / s[ed] eo. lib. de prescrip. ff. p[ro]p[ri]et. et licet hoc expr[es]s[us] / de p[ri]ncipe: idem in beneficijs alio[m]m. xij. q. ij. si ep[iscop] / scopus. de insti. cum ventient. possunt em[er] ep[iscop]i da / re p[ri]uilegia. de re iudi. cu[m] inter vos. de hoc. xv. q. ij. in / summa. Et no[n] q[ui] licet p[ri]uilegium debet esse perpetu / um vt b[er]t[er]ingul[us] t[ame]n p[er] abusu[m] delicti negligetia co / erarium facium: et sup[er]ueniens eno[m]e p[ri]uilegij: q[ui] / dicit vt no. xij. dist. renouantes. xj. q. l. ij. p[ri]uilegium. de /

Ad. **D**ignitatis sue administratione finita / remane[n]t sui iuris: ad hoc. s[ed] eo. lib. de p[ri]uileg. c. j. in p[ri] / m. cl. p[ri]uilegia ergo p[ri]ncip[um] sunt perpetua: et hoc v[er]y / est in reatibus. p[er]sonalia enim extinguunt cum p[er]so / nis: quod dicit vt dicit. s[ed] eo. p[ri]uilegium. idem dico de p[ri] / uilegio ad remp[er]o dato. pone casum. de verbo. sig. r[ati]o / s[ed] eo. lib. de prescrip. ff. p[ro]p[ri]et. et licet hoc expr[es]s[us] / de p[ri]ncipe: idem in beneficijs alio[m]m. xij. q. ij. si ep[iscop] / scopus. de insti. cum ventient. possunt em[er] ep[iscop]i da / re p[ri]uilegia. de re iudi. cu[m] inter vos. de hoc. xv. q. ij. in / summa. Et no[n] q[ui] licet p[ri]uilegium debet esse perpetu / um vt b[er]t[er]ingul[us] t[ame]n p[er] abusu[m] delicti negligetia co / erarium facium: et sup[er]ueniens eno[m]e p[ri]uilegij: q[ui] / dicit vt no. xij. dist. renouantes. xj. q. l. ij. p[ri]uilegium. de /

5. nunc aut[em] in fi. vbi plures casus tales narrant. Jo. / an.) vnde dico q[ui] ab ip[s]o p[ri]ncipe s[ed] privilegij interpret[ati]o / da sunt: ita q[ui] alteri eno[m]e p[ri]uilegij no[n] afferant. s[ed] de / s[ed] bo. signi. quid p[er] nouale. s[ed] et ex postfaco sup[er]ueniens / p[ri]uilegij. Pone casu[m] p[er] decre. suggestu[m]. de decl. hic cum / sit necesse direce venire contra s[ed] privilegij crediderem / p[ro]ponenda[m] p[ri]ncip[um] q[ui]stio[n]e de p[ri]uilegio: q[ui] de nouo ten / dit ad no[m]i[n]a: 2 illa no[n] debere p[ro]p[ri]a au[th]e[n]t[ic]e veniri fm / Rau. q[ui] hoc sentit. xv. q. ij. in fi. 2 **B**erni. in p[re]d[ic]t. decre. / suggestu[m]. in vl. glo. b[er]t[er]ingul[us]. **P**rin[ci]pe. q[ui] solus fm s[ed] daz / por p[ri]uilegij in alteri p[ri]uilegij co[n]ferre. l. q. l. ij. nu[m] vt / ro. 2. c. se. s[ed] de p[re]c. pben. p[ro]p[ri]o. C. de q[ui]r. p[re]f. b[er]t[er]ingul[us] / a zenone. q[ui] no[n] est v[er]y: vt no. xv. q. ij. in sum. in p[re]d[ic]t. / (dicit vt no. 2 dist. s[ed] de rell. do. p[ri]uilegij. in glo. hoc vide / tur Jo. an.) c[on]tra **D**an[is]y. 2 omni malicie 2 d[omi]ni / nurlone p[ri]uilegij in au[th]. p[ri]uilegij. q[ui] de digni. ll. in fi. col. / vj. Et no[n] q[ui] s[ed] b[er]t[er]ingul[us] dicit q[ui]d ponit in hac regula: q[ui]z / ad ip[s]os subditos necessitate[m] impo[n]it: 2 q[ui]z ad ip[s]os / p[ri]ncipe honestate[m] ip[s]e em[er] p[ri]uilegij p[er] se concessu[m] dimi / nuere vel moderari 2 etia[m] in tori collere p[er] p[ri]m[us] p[er] / basur. s[ed] eo. lib. de decl. c. ij. 2 de sta. regu. c. vno. de p[ri]uileg. / c. j. 2 no. al[ia]q[ui] 2. c. se. f[er]o[m] p[er] b[er]t[er]ingul[us] eo. lib. de elec. qua / sepe. de imu. ec. clerici. de sen. exco. c. vl. in fi. ad h[ic] l. xij. / di. c. v[er]y. C. de legi. l. digna vox. (demeritas q[ui] dicit p[ro] / banr. vide de sepul. quodu[m] in p[ri]n. in glo. mulroctis. Jo. /

Indultu[m] a iure. Pone casum in licentia (an.) / **I**ndultu[m] data ab apostolo. xvij. dist. de his. In / anno dabo ad p[ro]p[ri]o[n]e sacerdotij. s[ed] eo. lib. de elec. co / missa. (si intellige quo ad pena[m] iuris de qua tibi loq[ui]t[ur]. / **H**oc dico p[ro]pter id q[ui]d notari eo. ll. licet canon. in glo. / ante. in p[re]d[ic]t. Jo. an.) In quadrimestri t[em]p[or]e dato co[n] / demnato in p[ro]nal[is] actione ad soluend[um]. ff. de re iudi. / l. l. ij. s[ed] si quis co[n]denatur. Corra. s[ed] de re iudi. q[ui] ad co / sultatione[m]. s[ed] de ap. cu[m] sit. 2. c. oblat. ff. de re iudi. l. ij. / cu[m] suis simi. Sol. quoda[m] est iuris b[er]t[er]ingul[us] q[ui] no[n] p[er] / alicui auferri: vt inducit. r. diez ad appelland[um]. (**I**dem / hic **D**p. p[er] modu[m] questionis. Jo. an.) ij. q. vj. anterio[rum]. / inducit. l. in. annoz ad petenda[m] restitutione[m]. s[ed] eo. ll. de / in integ. resti. c. j. Et licet verum est in istis et alijs in / d[ic]ijs que dantur a lege sine tacto vel exp[re]ss[us] m[er]it[us] / st[er]io indicantis. Quoda[m] est quod sine causa auferri / non potest: et sic intelligat[ur] hec regula: sed cum causa 2 / causa cogna bene. 2 no[n] de hoc plene in d[ic]ta deca. cu[m] / sit. et illud verum in induc[i]s: que licet d[ic]tur a iure: in / teruent[ur] ramen in eis tactum vel exp[re]ss[us] m[er]it[us] / um iudicantis: vt in deliberato[rum]. xx. d[ic]erum 2 simili / bus: quod ergo hic dicit[ur] q[ui] beneficium iuris nemini / est auferendum: intelligas ad homine[m] 2 sine cause co / gnitione: alio em[er] iure interdum tollit[ur] alterius iuris / beneficium. pone exemplum in solennit[er]e v[er]u[n]te qui / no[n] contrabit. s[ed] eo. lib. de vo. et vo. redemp. c. vno. In / contumacia non veniendum. In no[m]i[n]o criminoso: et / in tertio appellante: qui non auditur appellante[m] / xxlij. q. l. ij. de ill[ic]ta. de ap. p[ro]p[ri]o. et. c. sua nobis. C / ne. ll. in vna et eade[m] causa ter. ap. p[ro]to. s[ed] vbi ius aufer / vel p[er]mittit[ur] homi[n]i auferre. (**I**dem dicit **D**p. vnde dicebat / Jo. mo. regula p[er]cedere vbi iure b[er]t[er]ingul[us] s[ed] in indol / to nec vltra p[er]cedit. **I**tem nullo extrinsec[us] r[ati]one 2. Jo. / an.) cessat regula: sic est v[er]y (dicit in p[re] que in iure habet / vsum fructu[m] in bonis adu[er]s[us] filij. C. de bo. q. l. ij. cu[m] / oportet. 2. l. vl. 2 t[ame]n auferi p[ro]pter relinque[n]t[ur] ea p[er]ditio / ne ne ad p[re]m pueniat vsufructu[m] i au[th]. vt ll. nisi 2 aute / in p[ri]n. col. l. x. **I**tem a lege dat[ur] marito administratione bono / ru[m] parafernalium: et t[ame]n p[er] auferri p[er] multis p[ri]uilegijs / nem. C. de pac. conuen. l. hac lege. Sed illa que sunt / p[er]mittente lege p[er] homi[n]em fieri no[n] vident[ur]: sed potius p[er] le / gem p[er]mittente. Et sic est hec regula p[er] clerico electo. q[ui] co /

Ad. **D**ignitatis sue administratione finita / remane[n]t sui iuris: ad hoc. s[ed] eo. lib. de p[ri]uileg. c. j. in p[ri] / m. cl. p[ri]uilegia ergo p[ri]ncip[um] sunt perpetua: et hoc v[er]y / est in reatibus. p[er]sonalia enim extinguunt cum p[er]so / nis: quod dicit vt dicit. s[ed] eo. p[ri]uilegium. idem dico de p[ri] / uilegio ad remp[er]o dato. pone casum. de verbo. sig. r[ati]o / s[ed] eo. lib. de prescrip. ff. p[ro]p[ri]et. et licet hoc expr[es]s[us] / de p[ri]ncipe: idem in beneficijs alio[m]m. xij. q. ij. si ep[iscop] / scopus. de insti. cum ventient. possunt em[er] ep[iscop]i da / re p[ri]uilegia. de re iudi. cu[m] inter vos. de hoc. xv. q. ij. in / summa. Et no[n] q[ui] licet p[ri]uilegium debet esse perpetu / um vt b[er]t[er]ingul[us] t[ame]n p[er] abusu[m] delicti negligetia co / erarium facium: et sup[er]ueniens eno[m]e p[ri]uilegij: q[ui] / dicit vt no. xij. dist. renouantes. xj. q. l. ij. p[ri]uilegium. de /

firmationem debet petere infra tres menses: vt. s. de elec. q. 3. sic post pñctū cōsensum: vt ibi: epus ei mādā q petat pfirmationē infra mēsem: vt i. c. eñ q nō pos sit h mādare: ex quo eñ eodē vel alio ture nō cauet q pñctū: s. bñficiū in electo indultū tollere nō poterit p hanc regulam. z ea q. s. d. xli. Jo. an.

Non firmatur tractu tē poris quod de iure ab initio non subsistit. **I**dem. **XIX**

Non est sine culpa q rei que ad eū non pertinet se immisceat. **I**dem. **XX**

an. Hec regula supra est ex. l. ff. e. ti. l. qd ab int/ Casus rlo. Pone casum b j. q. j. principat. vbi non conuale/ scit simonia cuius ingressus. s. co. li. de re script. si eo ege. vbi sperat impetrans eras quā habebat impe/ trationis rpe. ff. de verbo. obli. in ser stipulancem. s. fa/ cram. vbi non valet liberti hominis stipulatio: licet po/ stea seruus fiat (vel rei sacre licet fiat prophana. Job. an.) ad idem. s. co. lib. de senten. excom. licet. ff. qui z a qui. ma. li. l. si seruo. vbi libertas dato seruo alieno non valet: licet postea efficiatur seruus meus: ad idēz insti. quibus non est permis. fa. resta. s. ptererea. vbi resta/ quā mencum furiosi vel impuberis non valet: licet postea efficiatur maior: vel sane mentis. (Dy. multum instat in exemplis huius regule: dicit idem de seruo qui post/ ea fiat liber. de filiofa. si postea fiat fur. de capro ab hostibus si postea redeat zc. Jo. an. concor. ad hoc rvi. q. iij. s. porect. ver. ff. ad insti. s. de elec. audl tis. cum simi. Nota ergo ex hac regula initium peccā dum: vt nota. s. de elec. dudum. Item nota q a prin/ cipio nullum est ipso iure traclu temporis non conuale/ scere: fecus autem si non esset nullum: sed annullandū. s. de postu. bone. ij. de elec. q. scur. Expresse contra. rii. q. ij. q. i. qua de rebus. rvi. q. j. c. vlt. de his que sunt a p la. cum nos. et ibi de hoc de regula. significarum. de tu reparo. cura. de despona. Impub. de illis. de consu. s. de rebus. die q non obstat fm Jo. an. qui ibi no/ ta. q contractus factus per clericos vacante sede tenet ipso iure: sed restituitur ecclesie. Sed Hug. ibi. Lan/ cre. Hoffre. et Bern. exera ne se. vacan. c. j. dicunt con trarium: scilicet q non tenet ipso iure: et dicunt ibi re/ scindi quantum de facto processit: z quod potest p ea haberi ratur: dicit esse speciale fasore ecclesie: vel die generaliter ad aliud: et ad omnia contraria supradicta q illud ab initio nullum est non firmatur solo traclu temporis vt hic: sicut enim tempus non est modus in/ ducen de obligatione. r. q. iij. quia cognouim. de cen/ si. peruent. C. de pac. si certis annis. nec tollende. s. de pterit. caulam. ff. de actio. et obli. l. obligarionuz. s. placet. sic nec reparande vt hic: ad idem. ff. de ser. ex/ po. l. si minor. sed nouo subsequenti consensu interdū tacto interdum expresse sublata causa impedimentū bene: vt per contraria probatur. (Vnde Dy. distinguit ea duras causa impeditur: aut cessante et nulla super/ uenit cōfirmans. Aut cessante et superuenit confirmās pñctū: secundo casu locum habet regula. in tertio ve ro casu non: et hoc recidit in idem q sic. post pñctūz

consensum: vt ibi: episcopus et mandat q firmationez debet petere infra tres menses: vt. s. de elec. q. dicit glo. Jo. an. ad hoc. C. si ma. fa. ra. habe. l. j. et. ij. pba/ tur hec opinio optime. s. co. lib. de despona. impub. c. j. valent ergo ex subsequenti consensu ex nunc. non vt ex tunc. simile. ff. de offi. proconsul. l. obseruare in fine. Speciale tamen videtur fm Bern. in contractu mino ris: vbi non tenet contractus: nisi tutor vel procurator ibi sit presens: licet postea consentiat. insti. l. de aucto ru. s. tutor. ff. eo. ti. l. obligari. Item in electione que si nulla est subsequenti consensu non confirmatur. s. de elec. auditis. fm Bern. qui hoc nota. s. co. lib. de rebul ecclie. alie. vel non. dudum in glo. magna in fine. s. ad/ huc ob. z solutioni contradicte predicte. decreta. s. de tu/ reparo. cura. vbi etiaz tractu temporis cōfirmatur qd ab initio non valebat. Sol. ibi non fuit solus traclu temporis: sed bona fides cum tempore legitimo quod prescriptionem induxit: et facte quod. s. co. cum quis. vel fuit illud ppter scandalum: vel fute ibi etiam tacti/ rus consensus episcopi: vt ibi nota. Idem solutioni cō/ tradicte. s. de eo qui dux. in ma. q. d. pol. per adulte. c. ij. vbi matrimonium contractū cum secunda viuentē pñ ma: mortua pñma: ex nouo consensu confirmari nō po test. Sol. illud est propter impedimentum perpetuuz: scilicet adulterium cum sponsalibus de facto: vt. s. co. tra. c. vlt. licet ergo superuenit casus scilicet mors pñ me a quo puerat cū secūda matrimoniu inchoat: re/ manet tamen impedimentuz predictum propter quod nouus consensus non potest inducere matrimoniu cūz secunda: et ibi de hoc: illa ergo que de necessitate deside rane instiuz: vel que ideo non valent: quia subest in eis perpetuū impedimentū: nec traclu temporis: nec nouo subsequenti sensu confirmant: vt hic z ibi. s. ea que de necessitate non respiciunt instiuz: nec subest in eis ppe/ tuū sed tempale raturū impedimentū. z si non solo tra/ clu tempis confirmant: vt hic: raturū sublaro impedi/ mento nouo subsequenti consensu interdū tacto: inter/ dum expresse bene vt in contrariis: et sic solutionē inel/ ad.

Non est sine culpa. (non perit illo supradicta. Ad. ner. dicit Jo. mona. ratione facti vel modi. ad p mium alle. de homi. continebatur. ad secundum co. rre. ad audientiam. Job. an.) Hec regula est sumpta ex. l. ff. eo. rru. l. culpa est: Pone casus i. clerico faciente la/ pidem: et ceco sagittante. l. dñ. clerico. rvi. q. j. s. vt tra/ qz in monacho chirurgo. s. de homi. ruz. j. rēpōs. Scire enim debet quod suū non est ad alios pertinere C. vnde vi. cum querebatur. Si hec regula vera est: er go est culpa gerere aliena negotia. z sic est contra. ff. de nego. gest. l. ij. per rorum. vbi prodita est actio gerenti ex improbitate enim non debuit actionem confē. rxi. q. iij. si ad peccatum. s. de consu. c. penul. ff. de fur. tra. q. fullo. Solutio officium hoc debet homo hominū rxi. q. iij. c. ij. s. de resta. cum in officijs. ibi pñmo loco zc. ff. de ser. ex. po. l. seruus. Et nota q proprie loquen/ do inrer deum et hominē est religio in decreta. iuramē ti religio. rxi. q. iij. vniuersi qz. inrer prelatum z sub/ ditum obedientia. ij. q. vj. qui se scit. inrer maiorem et minorem reuerentia. s. co. lib. de offi. delega. c. ij. inrer patrem et filium dilecto. v. q. v. non osculari. inrer con sanguineos pñctas: inrer domnū et seruū seruūqz um: inrer patronum et liberum obsequium: inrer ho minem et homines officium. (C. de nego. gest. officio. ff. de inoffi. resta. l. ij.) non potest ergo dici ad eum non pertinere: nam videtur q olim appellans pro condem nato habebat bñdum vt in propria causa: non tridū um vt in aliena. ff. de appella. non tantum. ff. quan/ do appel. l. ij. ad hoc. ij. q. vj. non solent. Exempla

Ad. Casus Ad.

reprobant. vbi medius semel pbatus iteru repro/
bat: et illud spale ppter hois fauorare (ne vniuersitatis
moria malo medico corumpat. Jo. an.) Tre fallit in
omib' casib' in qbus a iure pmittit penitere vel varia
relic in ap. a qua lz appellari recedere. ij. q. vi. si qd li
bellos. d. offi. de
le. grati. s. e. li.
de elec. q. ius. et
c. puida. z. s. de a
ap. interposita.
Tre i pmo lat/
eo q variare pte

- Ad. (accumulatio. Jo. an.) s. de iurepa. qd aut. z. c. pasto/
ralls in cardinali q variat in casu. s. d. elec. licet in mo
niall. s. e. li. z. c. i. indenterit. s. q. s. aut. z. in testamento
qd murari pot vsq ad supm vite exitu. xliij. q. ij. vlti
ma volubras. de cele. mis. cu Darye. ff. de admn. le/
gal. l. iij. no obstat pactu de no murado. C. de pac. l. pa
cti qd doral. ff. de lega. l. ij. si qd in prin. j. rno. z in li/
bello q vsq ad liris coesta. murari pot. C. de ede. l. edt
ra. de h d libel. ob. c. ij. z acufans ante inscriptione pe
niter. de accu. c. lz. Tre iudic murar interlocutoria sua
s. de ap. cu cessante. z dicit vt ibi. ff. d. re iud. qd iussit.
Tre in madoo solcitate z deposito lictu est penitere:
instrura madata. s. recte. s. e. li. d. pecu. c. ij. z pe. ff. p so
cio. sed si loci. s. vl. ff. de posu. l. ij. pe. z regulariter in
coactib' innoiaris qd die vt plene. ff. de zdl. cau. da.
z ca no se. si pecunia. Tre pcaru ad certu repus coes/
sum etis ante repus reuocat. ff. de pea. l. cu pcaro. ro
qd certi repus adlectio est z natura illi' coactus. Item
soluunt spofalta de futuro p secura spofalta de pnti. de
spou. l. iner. z spofalta de pnti p ingressum religiois.
de conuerso. coluga. ex publico. z Ingressum religionem
ante annu vel pffessione penitere: de regula. ad nram. z
pffessu vsu religionis: etia inuoto plaro pffice z Ingre
dit arriorem. co. tl. licet. z a simpli voto recedit p se/
quos mfmomiu. s. eo. li. de vo. z vo. redemp. c. vno. ro
tbi. Tre a voto de certa religione pfficea recedit p in/
gressum etia regule laxioris. s. e. li. de regula. q postvo
ru. Tre fallit in casu q licet infra ritudu penitere. s. de
regula. ad nostra. z eo. li. co. tl. co. struone in fi. Item
in electo q cosentit electioni de se facte: q ppita aueroz/
tate peniter ante cofirmatione. de rraffa. inter corpalla
fm Ber. In his gis z silibus casib' qd semel placite
adpuc poterit displicere. C. de arbi. l. pe. vbi licet.
Ad. pres facite pactu de no recededo ab arbitrio z ap. re/
nuciant: nihilomin' recedere possunt. (expone z remte
te vt dicit. de arbi. cu dilect. sup. fi. vl. glo.) Tre habet
locu in his q sceler placet. z no p errore facti. xxxvlij.
dist. q. ius. xxi. q. ij. in qbus. s. de elec. cu in curis. z d
solu. c. vlti. de colu. ser. c. ij. z vl. ff. de iurisd. om. iud. si
p errore. Tre requirit q no placeat sola mere: sed ver/
bo vel facto. s. de spou. tue. Jo. an.) z. c. q alterius in/
terit. fact. s. eo. mtoare. z q tbi dca. Jo. an.

Ad. On debet aliqs. Dp. ponit exemplum. ff. de bo.
pos. p. rab. l. ij. s. si ematpa. z. ff. de pc. l. crtmē
vel pena. z de decur. l. ij. s. in filijs.) Pone casu in filio
q no excoicaf p pcto p. rris. xliij. q. iij. si habet. in co
promittitib' q no puniut dolo copromissarij. s. eo. li.

de elec. ff. copromissarij. s. j. idē. C. de inoff. testa. ff. Jo
suo: versus finē. vbi reuocat lex antiqua q pmittebat
filiu exheredari a matre ppter paternu odiu. ad idem
j. q. llij. iudic. de simo. nob. l. 2. c. licur ruis. s. eo. lib. de
iniur. z dam. da. z si pignoratones. C. de penis sancti/
mus. cuz simll.

S Ine culpa nisi subit
causa no est aliqs pu/
niendus. I dē. ca. XXIII

negligentia vt in pmo: factu: vt in secundo. dolo vt
in tertio pcuratoris nocet dno. Sed bic q rone mada
et ipse dno aydes id facere: vnde etius odio grauat in q
ruo fines madata partunt in eo qd excedit. no. de offi. de
leg. cu oim. inter l. gas h vt plene no. s. vt lit. no. coest.
c. i. in fi. Idē d' c. in herede qui grauat p defuncto: z in
fidelitatore q grauat p principali: vt no. de h per Bar.
in pdic. decre. z si pignoratones. Tre cotra. lxx. di. nemi
nem. vbi in oditū ordinantis deponit ordinari. Sed
tbi no solu fuit oditū ordinat: sed delictū ordinari qui
se pmittit sine titulo ordinari: vt tbi nora. Item contra
ly. di. per toru (dicebat Jo. mo. vntus delictum qnq
causar defectu in alto. vnde esse no legitime naru non
est nora delicti sed defectus. de pur. cano. accedes. z fm
eum inrelligat regula q no impingit in toto licet in ra
to. Illegitimi tame alieno vnto laborat. z Ideo digni
sunt venia. C. de na. lib. l. legē. Jo. an.) j. q. llij. s. item
peccato. vj. q. i. si qd cu. xv. q. vlti. cum multe. xliij. q.
l. ij. in prin. xxv. q. ij. ita nos. de cose. dist. j. in sancta. tbi
perit iustus sepe p impio. s. de fi. p. dy. p. torum. s. de
spou. no est vobis. de here. vergentis. s. eo. tl. co. lib. c.
ij. s. ij. cu multis si. Solu. triplex est pena eterna spua
lis z repositis qd plequere: vt no. j. q. llij. in summa. et
xxliij. q. l. ij. in summa. de his q fl. a malo. par. ca. quest/
uit. pena ergo tpall vel spiritali alta ab excoicatione
sepe puniit vnus pro alio z spale est z rationem videre
pores: vel in oditū criminis: pura lese malefatis here/
sis vel scismaticis. ad hoc. s. e. lib. de scisma. c. vno. vel
qz in continentia paterna tmet in filio: z facti qd dixi.
s. e. semel in fi. Item cotra. ff. de inhu. sed z si pupillus
s. ceteru in fi. sed tbi fuit culpa pponeris: z eode mo/
do soluit. ff. de offi. p. dco. obseruare. s. j. q. tbi culpa
fuit pcosultis secu duccris vbor. Tre cotra. C. in qbus
cau. plg. ra. cotra. l. factis. vbi bona multers in casu ma
riti p. imptillarij snt ractre obligata: ita q si spulsi bor
na exhausta snt bona vxoris distrahant. Sz illud est
spectale: facte ad hac regula. s. eo. danu q quis. z q tbi
dicā: z factis cotinuaf hec regula cu. j. pxi. per qua etia
respondet ad contraria supra a signata.

S Ine culpa. Sic ponit regula z el' exceptio. In
regula. po. ca. lvi. di. factis. pcursum. s. de pstru.
cognofcetes. ff. ad. l. acquil. si purator. In exceptioe po
ne casum in marito corrupto: qui a p. morone sine cul/
pa repellit: rñ ex causa ppter sacrament defectu. xxx/
liij. di. si culus. In clerico leproso qui sine culpa ppter
scandalum p. tuat ecclesia: de cle. egro. tua. (q dicit vt
tbi scripsi. Jo. an.) Tre in domino serui qui noxam de
dit qui compellit emendare noxum vel dare seruum p
noxam. In st. d. noxa. in prin. Dp. ponit exemplū cu fauo
re publice vilitatis ree auferit possessio: z datur mill/
ti qui vtriuose se habuit. ff. de eule. lucius. de rei. vt. i. re
si verbera. s. p. terea. zc. Jo. an.) Regulariter ergo nul
lus puniit sine culpa. xvi. q. vij. inuentu. de homi. Jo/
hannes. z. c. vlti. q. l. ij. de penis sanctimus. s. de consue. c.
pe. z. s. regula. pxi. cu suis cocor. z est ro: q pena ē mē

Ad.

Ad.

Ad.

tura culpe. de offi. dele. sane. ij. de trasac. c. vl. de homi. scur. d.ignu. vbi aũr nõ exrat mēsurādū mētura locum nõ haber. q̄ vbi nõ ẽ culpa nec pena: bñ rñ ex cā punif q̄s sine culpa. s. vt ltr. nõ cõrct. qm̄ frequēter. s. si vero in fi. Et hec materia p̄ glo. nõ indiger. p̄sequere em̄ eā in no. xxij. di. renouātes. s. de cõst. cognoscent. a res. de p̄sult. an tiqua.

Quod q̄s mādato facti iudicis dolo facere nõ videtur: cum habeat parere necesse. Idem. ca. xxv

Ad. (Facte hec regu) la ad questione debitoris q̄ de mādato iudicis vel curie el soluit q̄ de bebat creditor: quā vi. in Spe. de solu. s. nūc aliq. s. illud aũr querit ecce. Jo. an.) Hec regula sumpra est ex. l. ff. e. t. l. nõ videt dāra. s. q̄ iustū. Pone ca. in ml/ lite q̄ de mādato iudicis occidit. xxij. q. v. miles. in la/ co vel clerico q̄ de mādato epi capte clerici. s. e. lib. de sen. excō. s. clericos. 2 i eo q̄ iustū p̄oris corrupit albū q̄ excusat a pena. ff. de iurisd. om. iud. si q̄s id. s. doll.

Ad. mall. (Dy. etiā ponit exempla p. l. ff. de aq̄ plu. ar. l. q̄s/ q̄ in p̄m. ff. de solu. s. stipular. s. s. lance. Jo. an.) et hec vera cō iudex aliq̄ mādāt officiū suū excedendo.

Ad. (distinguit hie Dy. vt no. s. de tempo. or. ad aures. in glo. ij. Jo. an.) ff. ad trebel. seruo. s. cū p̄or. Et cā qua re tūc excusat parēs est iudicialis auctas: vt ibi. secū/ do ne p̄ publicā vilitate impeditat punitio maleficioz vt. ff. ad. l. acaq̄. ita vulneratus. Si vero nõ exerceat offi cū suū: nõ est parēndū nisi ex reuerentie exhibitione. ff. de in ius vo. l. generalr. nā interdū resistere debet of ficialis. de pe. di. j. nemo. s. de elec. fundamēra. s. iudi/ ces. (apulus. e. l. de penis felices ad fi. Jo. an.) C. de ap. qm̄. 2 h̄ verū in atrociorib⁹ in q̄bus postus deo q̄ hoibus obedirendū est. v. q. iij. s. dñs. de sen. excō. in q̄s riont. ff. eo. ti. ad ea. In his aũt q̄ sine dolo cõmittunt etiā extra officiū parēs excusat. ff. ad. l. acaq̄. lber hō ij. vbi d̄ h̄ plene no. Et no. q̄ sicut dolo caret q̄ iudicis obreperat p̄cepto: ita cõuerso dolo nõ caret q̄ iudicis nõ obreperat p̄cepto. ff. eo. ti. l. nõ p̄or dolo carere qui imperio magistrat⁹ nõ obrepaute. b

Ad. Cū habeat reddiditū cause. in his q̄s i q̄bus nõ h̄z necesse parere: vt in atrociorib⁹ q̄ ad suū nõ spectat officiū dolo nõ ca rer: vt. s. d. q̄. 2 facte de sen. excō. vntuerstratis. vbi ver berās monach⁹ si est laicus l̄z factat h̄ de mādato ab batis sui excoicatus est. Et no. q̄ dicit q̄ habeat pare re necesse: sic em̄ necessitas excusat a furto: vt d̄ p̄e. di. v. discipulos. s. de fur. c. iij. ad h̄. ff. ad. l. r̄ho. de fac. l. ij. s. cū in eadē nau. sic 2 a dolo: vt hie vides. cū ḡ nul lū maleficiū sine dolo vel lara facte culpa q̄ dolo cõpa/ raf. xv. q. j. aliq̄s. de sen. excō. c. j. ff. de in iur. l. illud. q̄ et a q̄libet maleficio excusat necessitas: q̄s intelligas vt s. d. q̄. Et aũt regula hec in argumēto ad questioez de eo qui ad mādāt eedeſie reddite debitor vxoꝝ pen/ dente lite adulteriū vel conditionis. de hoc no. xxxliij. di. si cul⁹. 2 de cõm. ser. p̄posuit.

Nota Mora sua. Hec regula supra est ex. l. ff. e. t. l. in con denatiōe. s. vntuq̄. Pone ca. in eo q̄ est in mora sol uēd̄ decimas: q̄ perent̄ periculo suo etiā casu fortuito q̄ fuit in mora. de cõmo. c. vno. de depõ. bona fides. Jdē in fure q̄ statim est in mora. C. de fur. l. subtraco. C. de hac rñ regula no. q̄ ad h̄ q̄s dicat morosus re quire q̄ sciat se debere vel scire debeat q̄ interpellat⁹ fuerit a die vel hodie: q̄ habuerit possibiltate dādi: h̄ habes. ff. de re. credi. l. q̄d re. 2 rñc tenet morosus de. ca.

Casus Mora sua. Hec regula supra est ex. l. ff. e. t. l. in con denatiōe. s. vntuq̄. Pone ca. in eo q̄ est in mora sol uēd̄ decimas: q̄ perent̄ periculo suo etiā casu fortuito q̄ fuit in mora. de cõmo. c. vno. de depõ. bona fides. Jdē in fure q̄ statim est in mora. C. de fur. l. subtraco. C. de hac rñ regula no. q̄ ad h̄ q̄s dicat morosus re quire q̄ sciat se debere vel scire debeat q̄ interpellat⁹ fuerit a die vel hodie: q̄ habuerit possibiltate dādi: h̄ habes. ff. de re. credi. l. q̄d re. 2 rñc tenet morosus de. ca.

su fortuito: etiā si eodē nõ fuisset res apud dñm perit tura fm̄ Accur. l. l. c. vt no. in dicit. l. q̄d re. ce pbaf. ff. de leg. j. cū res. s. vlti. fortassis em̄ dñs re ven didisset 2 apud altū perisset. 2 h̄ tenet Ber. s. de cõ mo. c. vno. 2 de depo. bona fides. Et no. q̄ dicit mora sua. nā in duobz reſo debēdi alre ro in p̄pellato inter liberat̄ inter r̄tu speciel. (et Ad.) sic sibi nõ nocet 2 h̄ vey nisi eēne locij. ff. de duo. re. do. l. pe. fm̄

Mora sua cuiuslibet ẽ no ctiua. Idem. xxvi

Quod q̄ fuit a iudice si ad eius nõ spectat officiu

Dy. fm̄ quē sibi impuret casus in societate p̄cipādo. debuit em̄ cogitare h̄ euentre posse. ff. d̄ cōdi. inde. l. in debita. ff. loca. si q̄s domū. Jo. an.) h̄ interpellat⁹ tenet ff. de iur. l. mora. in fi. J̄re mora fidelitatis sibi nocet nõ reo: q̄ m̄m̄ lberet̄ iteritū speciel: secus cõuerso. ff. de ver. obli. l. cū filio. 2 l. mora. 2 h̄ q̄ fidelitator̄ haber cām a reo: nõ reus a fidelitatore. 2 h̄ impuret sibi q̄ alre r⁹ obligator̄ in se suscepit. Jo. an.) Hññ no. q̄ si de bitor̄ p̄mo fuit i mora soluēd̄: 2 postea creditor i mora recepti: vel p̄ q̄ vltima mora nocet: vt. ff. de iur. l. creditor. 2 vide q̄ no. d̄ dect. cū hoies. De mora aũt 2 multiplici et⁹ effectu: plene no. ff. de iur. l. mora. (et p̄ Ad. Dost. in sum. de iur. s. ex q̄bus causis. sub. s. 2 mora p̄ ipm̄ 2 sumo. de loca. p̄pter. p̄ dñ. e. t. i. poruit. Joh. an.) S; nūqd̄ mora semel cõmissa purgari p̄or: vnde Quē tur q̄ no. xij. q. ij. longinquare. xx. q. ij. negl. de elec. cū in cūct. ibi elapso t̄p̄e. de supplen. pugill. pla. l. c. 2. c. vl. ff. de act. 2 obli. l. reſerctate. C. de p̄ben. 2 cõmtr. si pu. magna. Corra q̄ possit purgari. xvij. di. c. j. vbi d̄ h̄. 2. c. d. qm̄. de supplē. negl. pla. l. ris. de elec. q̄ sicut. in fi. de re. ec. nõ alie. si q̄s p̄b̄ytor̄. de loca. 2 cõdu. p̄pter in fi. 2. c. poruit in fi. vbi d̄ h̄. 2 de elec. c. vl. ff. si q̄s cau. l. 2 si post tres. ff. de p̄rl. 2 cõmo. rel. v. l. j. C. de fidelit. sancim⁹. s. e. l. de p̄ben. si r̄bi. Solu. dic q̄ vbi dies p̄figit a canone vel lege penā imponere mora purgari nõ p̄or. pena em̄ semel cõmissa nõ purgat: et sic intelligunt̄ p̄na iura 2 hec regula: 2 h̄ est verū nisi eadē lege vel alia vl canone caueat: eo casu morā pos se purgari 2 penā extrari: 2 sic intelligat̄ p̄ria. Et au tē illa 2 si post tres. loquit̄ de p̄paratori⁹ iudicioz: in q̄bo mora b̄ purgat: vt ibi cū sicut s̄lito: 2 post l̄re cõ tecta. nõ purgat. ff. de ver. obli. l. si infula. multo ḡmi/ n⁹ purgat̄ pena semel cõmissa: nisi fore fingeret̄ nõ fu ille in mora. ij. q. vj. b̄idū. d̄ re iud. cū Bertoldus. ff. d̄ in t̄reg. resti. l. dñs. sicut em̄ a pena canonis nõ ap/ pellat̄. s. d̄ ap. cõsul. legi. ij. 2. c. q̄ nos. nec a pena legis vt. ff. d̄ s. sig. l. q̄ pena. sic nec purgat: vt. s. dicit̄ 2 h̄ no. Bar. s. e. l. de elec. cupieres. s. q̄ si p̄. xx.

Quod q̄ fuit a iudice si ad eius nõ spectat officiu

corumacia. s. cõtumax nõ videt: vbi so dubitat tenet q̄s re allegator⁹ p̄uilegiū. ff. de iud. si q̄s ex aliena fm̄ Dy. q̄ q̄ d̄c vt no. d̄ accu. venies. i glo. fi. Jo. an.) Hec regula supra est ex. l. ff. e. t. l. factū a iudice. Po/ ne ca. xvij. di. quozñ vices. vbi simplex p̄b̄yter ordi nes cõfēdēdo: c̄p̄: sm̄ādo: x̄gines cõfēdēdo: nõ agit. s. e. l. de pe. 2 re. indulgēte. ij. nõ tenet indulgētia da/ ta ab ep̄o vltra tenorē p̄llij generalis. ad idē. ff. d̄ iurisd. om. iud. l. vl. vbi d̄ extra territorij suū vicem nõ pareat̄ ipone: idē. ff. s. iurisdictione suā velt tu dicit/ re. Et h̄z hec regula locū etiā cū bonū ẽ id q̄d facte tu dex: tū ex q̄ ad e⁹ nõ spectat officiū iurib⁹ nõ substat. pone ex p̄ll. xvij. di. bñ q̄dē. bonū em̄ est statuere res ecclie alienari nõ posse. xij. q. ij. q̄ totū. d̄ re. ec. nõ alie.

Porro in statutis imperatoris sup hoc non valuit qz ad eius no pntebat officiu: vt ibi. ad lde de ap. dilectus. sibi emi officialis archiepi bonu z equu decreuerat: tñ quilla id ad suu no pntebat officiu rone appellacionis Insuper postea ad papam no valuit qd fecit. generale eniz est q no suffice bonu facere nisi z bñ id fiat. xvj q. i. monachi. ij. de postu. c. ij. ff. d re mil. l. ij. s. in bello. z facit. xxiij. q. v. re legē. rō. z de collu. c. j. z qd ibi nota. Et qd dicit regula ca q siunt a iudice alias sub auct: nā in eo q fact no pntes ad suu officiu um no dicit iudex: sicut ergo pcurator: fines mandati no debet excedere: sic nec iudex fines iurisdictionis. et hoc dico siue sit ordinarius siue delegatus siue arbiter saluo eo qd de progacione. ff. de offi. dele. p. z. h. Querit solet si iudex qui de r. tñ pōr iudicare. iudicat de. xx. an vtelet sententia in decē: dixit Jo. an. q no: qz res iudicata no pōr p parte tenere z p parte no tenere. ff. famill. heres. in hoc iudicio. z h spse no. ij. q. vj. s. dif finitua. s. cū certa rōne in fo. Ad p̄ria ibi signata. xij. q. ij. s. qd de seruis. C. de no. ff. ancimus. pōr responderet id speciale fauore donacionū. Ad decr. de arbi. cū tpe de pben. dilectus. pōr dicit q ibi finia continebat plura capitula. yū in vno pōr tenere in alio no. hie autē contet nec vnu tñ z cū Jo. an. cōcor. Accur. (q tñ cōtrarium no. C. de re iud. l. ij. Jo. an.) ff. de iurisd. om. in. l. vl. Aug. tñ et Lau. rener cōtrariū. s. q snia bñ rener in. p. z dicit sniam rescindit tñ in suplogo: z h notat ex ver/ bis illis. s. cū certa. dū dicit qd corra ius gestū videt. Cāq̄ puo. no est nec. certa. z p eis facti qd no. de do. aplice. z regula. f. c. velle. et q ibi dicit. Pro Jo. an. op/ tunc facit p̄di. decr. s. e. l. de pe. z re. indulgēte. Pro Aug. z Lau. s. e. l. de arbi. c. ff. d arbi. l. dē. s. s. plu res. Et facit hęc regula p hęc q dixi. s. e. q qd mōdato. Ad primū casū. z. xv. di. c. j. vbi p̄bteret ch̄simabāt in frōre. Sed illud ad tps a Hreg. fuit sp̄alter cōcel/ sum: z die vt ibi. z tñc ad corā spectabat officiu z si no ex ordine ex demādatione: z vide qd de h no. d. p̄e. di. y. man. in vl. glo. nec hz locū hęc regula in sp̄nialibus q̄ pōr depēdēt ex p̄ate ordinis q̄ iurisdictionis. Hinc est qd si tps q h pōr ex ordine cōlecerat alienā ecclesiaz vel altare: vel ordinem alienū sub ditiū: qd no pōr ex iurisdictione: p̄secratio tñ z ordinatio bene rener: licet or dlnatus executio careat. vij. q. j. tps in dioces. de rēp. or. q translationē. z dixi. s. e. ratum. Jo. an.

Quia iure communi ex orbitant nequaquam consequentiam sunt trahenda. I dem. xxix

Quia iure communi ex orbitant nequaquam consequentiam sunt trahenda. I dem. xxix

Quia iure communi ex orbitant nequaquam consequentiam sunt trahenda. I dem. xxix

Quia iure communi ex orbitant nequaquam consequentiam sunt trahenda. I dem. xxix

Quia iure communi ex orbitant nequaquam consequentiam sunt trahenda. I dem. xxix

Quia iure communi ex orbitant nequaquam consequentiam sunt trahenda. I dem. xxix

Quia iure communi ex orbitant nequaquam consequentiam sunt trahenda. I dem. xxix

Nota

Casus

Ad.

Ad.

Casus

Ad.

Ad.

Ad.

ad electione faciendā: ve no. Bern. i. dicitur de elec. cum in /
rer. qd verus puro. nā qd certus est ve homo certiorat: ve
iudex. ij. q. i. multi. z inrerdu certus adhuc certiorat ad
causē: ve in p̄dico. c. xi. dist. c. vlti. z consiliū indistincte
dicit abentes vocandos qui sunt in loco zc. de elec. qz

pp̄ter. p̄terea li /
cer. scilicet ecclesiāz
vacare: dicit rāme
allegatā: ad ce /
lesiādiū: electio /
nes ignorat: z sō
vocāsus est z dī
ca notificandus
arg. ff. de adult.
l. denunciasse. Cōcordat ad hāc regulā. s̄. de rescrip. ad
episcopio. lbi qd de facto suo cert? zc. z de loca. z cōdu.
ponitur. lbi dicitur ita ut inrerpellat sine alia hois requit /
litione. vr. s̄. eo. lib. de elec. cupientes circa p̄n. lbi vel p̄
obremā de ipoz electione noticiā zc. Et est hec regula
in argumentū ad q̄stionē q̄ q̄rit: an d̄ ingressus religio /
nē in si. anni exiit: si tēp̄ eandē religionē ingrediatur
an debeat habere annū? z factis videtur q̄ non per hāc
regulā: nisi p̄dico p̄one vel religionis mutata esset: z h̄
rener Bar. b̄y. in q̄ntibz suis in q̄one que incipit: All
quis intravit monasteriū (est v̄nialis. lxxij. z idem
Hull. in spe. de sta. mo. s̄. xxxvij. z v̄de qd ibi dicam.

I dem. XXXII
Deo licet actor: quod
reuo licitum nō existit.
I dem. XXXIII

electio
impolis

Ad.

Casus

Ad.

Casus

Ad.

Casus

Ad.

Casus

Ad.

Casus

Ad.

Casus

Ad.

Casus

M Deare. (In alterius zc. a p̄lo vbi alteri nō p̄u
dica? licet murare. ad q̄stionē quā scripsi. s̄. c. l.
de renun. c. ij. in glo. ex q̄st. in fi. Jo. an.) De regula
sūpra est ex. l. ff. c. ri. l. nemo p̄t murare. Pone casū in
electione. vij. q. ij. dilectissimi. s̄. de elec. publicatio. et. c.
ab eo. li. vj. In
eo q̄ seruiturē cel
sit q̄ murare non
p̄t: licet nodus
locij cesserit. ff.
de serui. rusti. p̄
dico. l. per fundū.
ad lē. C. d. neg.
gest. l. v. ff. de
leg. l. i. q. s̄. c. qd
semel. Inrellit
git fm̄ l̄sā. l. q̄ z muratōe volūtat: vel placiti alter
ip̄edimētū v̄l detrimētū afferē: vt dixi: z fallit i casibz
lbi no. Irē fallit in suo herede abstinēte vel repudiāte
q̄ te adhuc in codē statu manere adire p̄t: vel rps ad
liberādū perere. C. de repu. herē. l. v. ff. de iure delib. si
q̄ seru? (codē mō r̄idēf ad. l. ff. de collu. bo. nonūm. s̄.
Jo. an.) z fac̄ hec regula ad ea q̄ no. s̄. d. elec. In causis
Eneri. Dy. q̄ materia huius regule factis plene
b̄ norante: dixit exp̄licari posse in legatis. in
substitutionibz: in p̄ribus: in legū latoribz: z in rescrip.
q̄d vide. Jo. an.) Hec regula sūpra ē ex. l. c. ri. l. in
oro iure. Pone casum. xxiij. d. c. v. l. diacono q̄ ē m̄
no: p̄b̄yero: nisi in illo sp̄ali. c. in q̄ obtiner vices epi.
Irē. s̄. de offi. leg. studulsi. vbi de cā cognoscit delega
tus sp̄alis nō legat? general? ff. de sac. sanctio legū que
nouissime certam penam irrogat tō q̄ legis p̄cept? nō
obtrēperant: ad eas species p̄tinere nō videt: quibz spe
cialit̄ ip̄a legis pena addita est. p̄cor. ff. de leg. l. i. v̄o
rē. s̄. codicillis. s̄. de rescrip. pastoral. s̄. j. z de h. c. r. l. c. j.
z. xvj. q. ij. in sūma. Hec regula h̄z locū in rescriptis siue
p̄mū sit generale z fm̄ sp̄ale: vt in p̄dico. c. pastoral.
siue p̄mū sp̄ale z scdm̄ generale: vt eo. ri. abbatem. siue
eo tpe darū sit generale z sp̄ale. ad h. s̄. c. l. de rescrip.
c. p̄. rescrip̄tū aut sp̄ale nō tollit p̄ullegiū generale: vt
eo. ri. cū ordīnē. qd est p̄: nisi de ip̄o p̄ullegio fiat men
tio in rescripto: vt ibi. Voluerit quidā huius regule dicitū
exēdere ad p̄ullegia: vt fm̄ sp̄ale derogat p̄mo genera
li: sed h̄ est falsuz: qz semp̄ valet p̄mū siue sit generale
siue speciale si i scōo nō tollat exp̄sse. s̄. de rescrip. veniēs
s̄. eo. decet. cū suis l. Rō dicitur: est: qz p̄ p̄mū p̄ul
legiū etiā generale nō p̄sequit q̄ statū pleni ius. s̄ p̄
p̄mū rescrip̄tū generale nō p̄sequit q̄ plenā iurisdic
tiōē in sp̄ebus. de rescrip. pastoralis. z. c. ad hec. z sō sta
rim tollit facit? Cōtra. s̄. d. offi. deleg. ex pre. vbi lectū
dum speciale non derogat p̄mo generali: sed lbi si be
ne intrucamur verum q̄ fuerat speciale: z dicit vt ibi. (et
vt dixi in predicta decre. s̄. de rescrip. super l. vlti. glo.
Jo. an.) Norante igit̄ Hoffr. s̄. de offi. leg. c. ij. qd
regula fallit in tribz casibz. In p̄ullegio: vt de rescrip.
cū ordīnē. z cū genus ad vnicū rē referē: vt in hac de /
cre. ex pre. z cū sp̄ales littere non exhibent re integra.
s̄. de fil. p̄b̄y. ex ruarum. Nota ex hac regula: q̄ non
tantum valet genus quo ad speciem q̄m ipsa spec
ies: ad lēz. s̄. de appel. c. ij. eo. lib. de p̄ocu. qui ad agē
dum. ff. si quis cau. sed z si s̄. q̄strum. cum simi. de h̄
retij. d. s̄. de offi. ordi. si sacerdos. Item no. q̄ licet
per speciem generi derogetur: vt h̄c. z. s̄. eo. l. de p̄e
ben. duduz. ramen species sub genere bene continetur.
xij. q. ij. non est immemuz. z predicta decreta. dudum. et
oprime. ff. de leg. l. iij. hoc legatum. vbi generale verbus
que v̄p̄olis causa parata sunt singulas continet sp̄eā.
z. ff. que in frau. cre. l. v. s̄. j. z. ff. eo. ri. l. semper tu ge

Ad.

Casus

Ad.

Casus

Ad.

Casus

Ad.

Casus

Ad.

Casus

Ad.

Casus

M Etare consiluz quis
nō p̄t i alteri? detrimē
tū. I dē. XXXIII

Eneri per speciem dero

ga. l. i. s̄. p̄dest. Illa (git regula. s̄. c. qd
git fm̄ l̄sā. l. q̄ z muratōe volūtat: vel placiti alter
ip̄edimētū v̄l detrimētū afferē: vt dixi: z fallit i casibz
lbi no. Irē fallit in suo herede abstinēte vel repudiāte
q̄ te adhuc in codē statu manere adire p̄t: vel rps ad
liberādū perere. C. de repu. herē. l. v. ff. de iure delib. si
q̄ seru? (codē mō r̄idēf ad. l. ff. de collu. bo. nonūm. s̄.
Jo. an.) z fac̄ hec regula ad ea q̄ no. s̄. d. elec. In causis

Eneri. Dy. q̄ materia huius regule factis plene
b̄ norante: dixit exp̄licari posse in legatis. in
substitutionibz: in p̄ribus: in legū latoribz: z in rescrip.
q̄d vide. Jo. an.) Hec regula sūpra ē ex. l. c. ri. l. in
oro iure. Pone casum. xxiij. d. c. v. l. diacono q̄ ē m̄
no: p̄b̄yero: nisi in illo sp̄ali. c. in q̄ obtiner vices epi.
Irē. s̄. de offi. leg. studulsi. vbi de cā cognoscit delega
tus sp̄alis nō legat? general? ff. de sac. sanctio legū que
nouissime certam penam irrogat tō q̄ legis p̄cept? nō
obtrēperant: ad eas species p̄tinere nō videt: quibz spe
cialit̄ ip̄a legis pena addita est. p̄cor. ff. de leg. l. i. v̄o
rē. s̄. codicillis. s̄. de rescrip. pastoral. s̄. j. z de h. c. r. l. c. j.
z. xvj. q. ij. in sūma. Hec regula h̄z locū in rescriptis siue
p̄mū sit generale z fm̄ sp̄ale: vt in p̄dico. c. pastoral.
siue p̄mū sp̄ale z scdm̄ generale: vt eo. ri. abbatem. siue
eo tpe darū sit generale z sp̄ale. ad h. s̄. c. l. de rescrip.
c. p̄. rescrip̄tū aut sp̄ale nō tollit p̄ullegiū generale: vt
eo. ri. cū ordīnē. qd est p̄: nisi de ip̄o p̄ullegio fiat men
tio in rescripto: vt ibi. Voluerit quidā huius regule dicitū
exēdere ad p̄ullegia: vt fm̄ sp̄ale derogat p̄mo genera
li: sed h̄ est falsuz: qz semp̄ valet p̄mū siue sit generale
siue speciale si i scōo nō tollat exp̄sse. s̄. de rescrip. veniēs
s̄. eo. decet. cū suis l. Rō dicitur: est: qz p̄ p̄mū p̄ul
legiū etiā generale nō p̄sequit q̄ statū pleni ius. s̄ p̄
p̄mū rescrip̄tū generale nō p̄sequit q̄ plenā iurisdic
tiōē in sp̄ebus. de rescrip. pastoralis. z. c. ad hec. z sō sta
rim tollit facit? Cōtra. s̄. d. offi. deleg. ex pre. vbi lectū
dum speciale non derogat p̄mo generali: sed lbi si be
ne intrucamur verum q̄ fuerat speciale: z dicit vt ibi. (et
vt dixi in predicta decre. s̄. de rescrip. super l. vlti. glo.
Jo. an.) Norante igit̄ Hoffr. s̄. de offi. leg. c. ij. qd
regula fallit in tribz casibz. In p̄ullegio: vt de rescrip.
cū ordīnē. z cū genus ad vnicū rē referē: vt in hac de /
cre. ex pre. z cū sp̄ales littere non exhibent re integra.
s̄. de fil. p̄b̄y. ex ruarum. Nota ex hac regula: q̄ non
tantum valet genus quo ad speciem q̄m ipsa spec
ies: ad lēz. s̄. de appel. c. ij. eo. lib. de p̄ocu. qui ad agē
dum. ff. si quis cau. sed z si s̄. q̄strum. cum simi. de h̄
retij. d. s̄. de offi. ordi. si sacerdos. Item no. q̄ licet
per speciem generi derogetur: vt h̄c. z. s̄. eo. l. de p̄e
ben. duduz. ramen species sub genere bene continetur.
xij. q. ij. non est immemuz. z predicta decreta. dudum. et
oprime. ff. de leg. l. iij. hoc legatum. vbi generale verbus
que v̄p̄olis causa parata sunt singulas continet sp̄eā.
z. ff. que in frau. cre. l. v. s̄. j. z. ff. eo. ri. l. semper tu ge

ga. l. i. s̄. p̄dest. Illa (git regula. s̄. c. qd
git fm̄ l̄sā. l. q̄ z muratōe volūtat: vel placiti alter
ip̄edimētū v̄l detrimētū afferē: vt dixi: z fallit i casibz
lbi no. Irē fallit in suo herede abstinēte vel repudiāte
q̄ te adhuc in codē statu manere adire p̄t: vel rps ad
liberādū perere. C. de repu. herē. l. v. ff. de iure delib. si
q̄ seru? (codē mō r̄idēf ad. l. ff. de collu. bo. nonūm. s̄.
Jo. an.) z fac̄ hec regula ad ea q̄ no. s̄. d. elec. In causis

Eneri. Dy. q̄ materia huius regule factis plene
b̄ norante: dixit exp̄licari posse in legatis. in
substitutionibz: in p̄ribus: in legū latoribz: z in rescrip.
q̄d vide. Jo. an.) Hec regula sūpra ē ex. l. c. ri. l. in
oro iure. Pone casum. xxiij. d. c. v. l. diacono q̄ ē m̄
no: p̄b̄yero: nisi in illo sp̄ali. c. in q̄ obtiner vices epi.
Irē. s̄. de offi. leg. studulsi. vbi de cā cognoscit delega
tus sp̄alis nō legat? general? ff. de sac. sanctio legū que
nouissime certam penam irrogat tō q̄ legis p̄cept? nō
obtrēperant: ad eas species p̄tinere nō videt: quibz spe
cialit̄ ip̄a legis pena addita est. p̄cor. ff. de leg. l. i. v̄o
rē. s̄. codicillis. s̄. de rescrip. pastoral. s̄. j. z de h. c. r. l. c. j.
z. xvj. q. ij. in sūma. Hec regula h̄z locū in rescriptis siue
p̄mū sit generale z fm̄ sp̄ale: vt in p̄dico. c. pastoral.
siue p̄mū sp̄ale z scdm̄ generale: vt eo. ri. abbatem. siue
eo tpe darū sit generale z sp̄ale. ad h. s̄. c. l. de rescrip.
c. p̄. rescrip̄tū aut sp̄ale nō tollit p̄ullegiū generale: vt
eo. ri. cū ordīnē. qd est p̄: nisi de ip̄o p̄ullegio fiat men
tio in rescripto: vt ibi. Voluerit quidā huius regule dicitū
exēdere ad p̄ullegia: vt fm̄ sp̄ale derogat p̄mo genera
li: sed h̄ est falsuz: qz semp̄ valet p̄mū siue sit generale
siue speciale si i scōo nō tollat exp̄sse. s̄. de rescrip. veniēs
s̄. eo. decet. cū suis l. Rō dicitur: est: qz p̄ p̄mū p̄ul
legiū etiā generale nō p̄sequit q̄ statū pleni ius. s̄ p̄
p̄mū rescrip̄tū generale nō p̄sequit q̄ plenā iurisdic
tiōē in sp̄ebus. de rescrip. pastoralis. z. c. ad hec. z sō sta
rim tollit facit? Cōtra. s̄. d. offi. deleg. ex pre. vbi lectū
dum speciale non derogat p̄mo generali: sed lbi si be
ne intrucamur verum q̄ fuerat speciale: z dicit vt ibi. (et
vt dixi in predicta decre. s̄. de rescrip. super l. vlti. glo.
Jo. an.) Norante igit̄ Hoffr. s̄. de offi. leg. c. ij. qd
regula fallit in tribz casibz. In p̄ullegio: vt de rescrip.
cū ordīnē. z cū genus ad vnicū rē referē: vt in hac de /
cre. ex pre. z cū sp̄ales littere non exhibent re integra.
s̄. de fil. p̄b̄y. ex ruarum. Nota ex hac regula: q̄ non
tantum valet genus quo ad speciem q̄m ipsa spec
ies: ad lēz. s̄. de appel. c. ij. eo. lib. de p̄ocu. qui ad agē
dum. ff. si quis cau. sed z si s̄. q̄strum. cum simi. de h̄
retij. d. s̄. de offi. ordi. si sacerdos. Item no. q̄ licet
per speciem generi derogetur: vt h̄c. z. s̄. eo. l. de p̄e
ben. duduz. ramen species sub genere bene continetur.
xij. q. ij. non est immemuz. z predicta decreta. dudum. et
oprime. ff. de leg. l. iij. hoc legatum. vbi generale verbus
que v̄p̄olis causa parata sunt singulas continet sp̄eā.
z. ff. que in frau. cre. l. v. s̄. j. z. ff. eo. ri. l. semper tu ge

ga. l. i. s̄. p̄dest. Illa (git regula. s̄. c. qd
git fm̄ l̄sā. l. q̄ z muratōe volūtat: vel placiti alter
ip̄edimētū v̄l detrimētū afferē: vt dixi: z fallit i casibz
lbi no. Irē fallit in suo herede abstinēte vel repudiāte
q̄ te adhuc in codē statu manere adire p̄t: vel rps ad
liberādū perere. C. de repu. herē. l. v. ff. de iure delib. si
q̄ seru? (codē mō r̄idēf ad. l. ff. de collu. bo. nonūm. s̄.
Jo. an.) z fac̄ hec regula ad ea q̄ no. s̄. d. elec. In causis

Eneri. Dy. q̄ materia huius regule factis plene
b̄ norante: dixit exp̄licari posse in legatis. in
substitutionibz: in p̄ribus: in legū latoribz: z in rescrip.
q̄d vide. Jo. an.) Hec regula sūpra ē ex. l. c. ri. l. in
oro iure. Pone casum. xxiij. d. c. v. l. diacono q̄ ē m̄
no: p̄b̄yero: nisi in illo sp̄ali. c. in q̄ obtiner vices epi.
Irē. s̄. de offi. leg. studulsi. vbi de cā cognoscit delega
tus sp̄alis nō legat? general? ff. de sac. sanctio legū que
nouissime certam penam irrogat tō q̄ legis p̄cept? nō
obtrēperant: ad eas species p̄tinere nō videt: quibz spe
cialit̄ ip̄a legis pena addita est. p̄cor. ff. de leg. l. i. v̄o
rē. s̄. codicillis. s̄. de rescrip. pastoral. s̄. j. z de h. c. r. l. c. j.
z. xvj. q. ij. in sūma. Hec regula h̄z locū in rescriptis siue
p̄mū sit generale z fm̄ sp̄ale: vt in p̄dico. c. pastoral.
siue p̄mū sp̄ale z scdm̄ generale: vt eo. ri. abbatem. siue
eo tpe darū sit generale z sp̄ale. ad h. s̄. c. l. de rescrip.
c. p̄. rescrip̄tū aut sp̄ale nō tollit p̄ullegiū generale: vt
eo. ri. cū ordīnē. qd est p̄: nisi de ip̄o p̄ullegio fiat men
tio in rescripto: vt ibi. Voluerit quidā huius regule dicitū
exēdere ad p̄ullegia: vt fm̄ sp̄ale derogat p̄mo genera
li: sed h̄ est falsuz: qz semp̄ valet p̄mū siue sit generale
siue speciale si i scōo nō tollat exp̄sse. s̄. de rescrip. veniēs
s̄. eo. decet. cū suis l. Rō dicitur: est: qz p̄ p̄mū p̄ul
legiū etiā generale nō p̄sequit q̄ statū pleni ius. s̄ p̄
p̄mū rescrip̄tū generale nō p̄sequit q̄ plenā iurisdic
tiōē in sp̄ebus. de rescrip. pastoralis. z. c. ad hec. z sō sta
rim tollit facit? Cōtra. s̄. d. offi. deleg. ex pre. vbi lectū
dum speciale non derogat p̄mo generali: sed lbi si be
ne intrucamur verum q̄ fuerat speciale: z dicit vt ibi. (et
vt dixi in predicta decre. s̄. de rescrip. super l. vlti. glo.
Jo. an.) Norante igit̄ Hoffr. s̄. de offi. leg. c. ij. qd
regula fallit in tribz casibz. In p̄ullegio: vt de rescrip.
cū ordīnē. z cū genus ad vnicū rē referē: vt in hac de /
cre. ex pre. z cū sp̄ales littere non exhibent re integra.
s̄. de fil. p̄b̄y. ex ruarum. Nota ex hac regula: q̄ non
tantum valet genus quo ad speciem q̄m ipsa spec
ies: ad lēz. s̄. de appel. c. ij. eo. lib. de p̄ocu. qui ad agē
dum. ff. si quis cau. sed z si s̄. q̄strum. cum simi. de h̄
retij. d. s̄. de offi. ordi. si sacerdos. Item no. q̄ licet
per speciem generi derogetur: vt h̄c. z. s̄. eo. l. de p̄e
ben. duduz. ramen species sub genere bene continetur.
xij. q. ij. non est immemuz. z predicta decreta. dudum. et
oprime. ff. de leg. l. iij. hoc legatum. vbi generale verbus
que v̄p̄olis causa parata sunt singulas continet sp̄eā.
z. ff. que in frau. cre. l. v. s̄. j. z. ff. eo. ri. l. semper tu ge

ga. l. i. s̄. p̄dest. Illa (git regula. s̄. c. qd
git fm̄ l̄sā. l. q̄ z muratōe volūtat: vel placiti alter
ip̄edimētū v̄l detrimētū afferē: vt dixi: z fallit i casibz
lbi no. Irē fallit in suo herede abstinēte vel repudiāte
q̄ te adhuc in codē statu manere adire p̄t: vel rps ad
liberādū perere. C. de repu. herē. l. v. ff. de iure delib. si
q̄ seru? (codē mō r̄idēf ad. l. ff. de collu. bo. nonūm. s̄.
Jo. an.) z fac̄ hec regula ad ea q̄ no. s̄. d. elec. In causis

Eneri. Dy. q̄ materia huius regule factis plene
b̄ norante: dixit exp̄licari posse in legatis. in
substitutionibz: in p̄ribus: in legū latoribz: z in rescrip.
q̄d vide. Jo. an.) Hec regula sūpra ē ex. l. c. ri. l. in
oro iure. Pone casum. xxiij. d. c. v. l. diacono q̄ ē m̄
no: p̄b̄yero: nisi in illo sp̄ali. c. in q̄ obtiner vices epi.
Irē. s̄. de offi. leg. studulsi. vbi de cā cognoscit delega
tus sp̄alis nō legat? general? ff. de sac. sanctio legū que
nouissime certam penam irrogat tō q̄ legis p̄cept? nō
obtrēperant: ad eas species p̄tinere nō videt: quibz spe
cialit̄ ip̄a legis pena addita est. p̄cor. ff. de leg. l. i. v̄o
rē. s̄. codicillis. s̄. de rescrip. pastoral. s̄. j. z de h. c. r. l. c. j.
z. xvj. q. ij. in sūma. Hec regula h̄z locū in rescriptis siue
p̄mū sit generale z fm̄ sp̄ale: vt in p̄dico. c. pastoral.
siue p̄mū sp̄ale z scdm̄ generale: vt eo. ri. abbatem. siue
eo tpe darū sit generale z sp̄ale. ad h. s̄. c. l. de rescrip.
c. p̄. rescrip̄tū aut sp̄ale nō tollit p̄ullegiū generale: vt
eo. ri. cū ordīnē. qd est p̄: nisi de ip̄o p̄ullegio fiat men
tio in rescripto: vt ibi. Voluerit quidā huius regule dicitū
exēdere ad p̄ullegia: vt fm̄ sp̄ale derogat p̄mo genera
li: sed h̄ est falsuz: qz semp̄ valet p̄mū siue sit generale
siue speciale si i scōo nō tollat exp̄sse. s̄. de rescrip. veniēs
s̄. eo. decet. cū suis l. Rō dicitur: est: qz p̄ p̄mū p̄ul
legiū etiā generale nō p̄sequit q̄ statū pleni ius. s̄ p̄
p̄mū rescrip̄tū generale nō p̄sequit q̄ plenā iurisdic
tiōē in sp̄ebus. de rescrip. pastoralis. z. c. ad hec. z sō sta
rim tollit facit? Cōtra. s̄. d. offi. deleg. ex pre. vbi lectū
dum speciale non derogat p̄mo generali: sed lbi si be
ne intrucamur verum q̄ fuerat speciale: z dicit vt ibi. (et
vt dixi in predicta decre. s̄. de rescrip. super l. vlti. glo.
Jo. an.) Norante igit̄ Hoffr. s̄. de offi. leg. c. ij. qd
regula fallit in tribz casibz. In p̄ullegio: vt de rescrip.
cū ordīnē. z cū genus ad vnicū rē referē: vt in hac de /
cre. ex pre. z cū sp̄ales littere non exhibent re integra.
s̄. de fil. p̄b̄y. ex ruarum. Nota ex hac regula: q̄ non
tantum valet genus quo ad speciem q̄m ipsa spec
ies: ad lēz. s̄. de appel. c. ij. eo. lib. de p̄ocu. qui ad agē
dum. ff. si quis cau. sed z si s̄. q̄strum. cum simi. de h̄
retij. d. s̄. de offi. ordi. si sacerdos. Item no. q̄ licet
per speciem generi derogetur: vt h̄c. z. s̄. eo. l. de p̄e
ben. duduz. ramen species sub genere bene continetur.
xij. q. ij. non est immemuz. z predicta decreta. dudum. et
oprime. ff. de leg. l. iij. hoc legatum. vbi generale verbus
que v̄p̄olis causa parata sunt singulas continet sp̄eā.
z. ff. que in frau. cre. l. v. s̄. j. z. ff. eo. ri. l. semper tu ge

ga. l. i. s̄. p̄dest. Illa (git regula. s̄. c. qd
git fm̄ l̄sā. l. q̄ z muratōe volūtat: vel placiti alter
ip̄edimētū v̄l detrimētū afferē: vt dixi: z fallit i casibz
lbi no. Irē fallit in suo herede abstinēte vel repudiāte
q̄ te adhuc in codē statu manere adire p̄t: vel rps ad
liberādū perere. C. de repu. herē. l. v. ff. de iure delib. si
q̄ seru? (codē mō r̄idēf ad. l. ff. de collu. bo. nonūm. s̄.
Jo. an.) z fac̄ hec regula ad ea q̄ no. s̄. d. elec. In causis

ad electione faciendā: ve no. Bern. i. dicitur de elec. cum in /
rer. qd verus puro. nā qd certus est ve homo certiorat: ve
iudex. ij. q. i. multi. z inrerdu certus adhuc certiorat ad
causē: ve in p̄dico. c. xi. dist. c. vlti. z consiliū indistincte
dicit abentes vocandos qui sunt in loco zc. de elec. qz

pp̄ter. p̄terea li /
cer. scilicet ecclesiāz
vacare: dicit rāme
allegatā: ad ce /
lesiādiū: electio /
nes ignorat: z sō
vocāsus est z dī
ca notificandus
arg. ff. de adult.
l. denunciasse. Cōcordat ad hāc regulā. s̄. de rescrip. ad
episcopio. lbi qd de facto suo cert? zc. z de loca. z cōdu.
ponitur. lbi dicitur ita ut inrerpellat sine alia hois requit /
litione. vr. s̄. eo. lib. de elec. cupientes circa p̄n. lbi vel p̄
obremā de ipoz electione noticiā zc. Et est hec regula
in argumentū ad q̄stionē q̄ q̄rit: an d̄ ingressus religio /
nē in si. anni exiit: si tēp̄ eandē religionē ingrediatur
an debeat habere annū? z factis videtur q̄ non per hāc
regulā: nisi p̄dico p̄one vel religionis mutata esset: z h̄
rener Bar. b̄y. in q̄ntibz suis in q̄one que incipit: All
quis intravit monasteriū (est v̄nialis. lxxij. z idem
Hull. in spe. de sta. mo. s̄. xxxvij. z v̄de qd ibi dicam.

I dem. XXXII
Deo licet actor: quod
reuo licitum nō existit.
I dem. XXXIII

Eneri per speciem dero

ga. l. i. s̄. p̄dest. Illa (git regula. s̄. c. qd
git fm̄ l̄sā. l. q̄ z muratōe volūtat: vel placiti alter
ip̄edimētū v̄l detrimētū afferē: vt dixi: z fallit i casibz
lbi no. Irē fallit in suo herede abstinēte vel repudiāte
q̄ te adhuc in codē statu manere adire p̄t: vel rps ad
liberādū perere. C. de repu. herē. l. v. ff. de iure delib. si
q̄ seru? (codē mō r̄idēf ad. l. ff. de collu. bo. nonūm. s̄.
Jo. an.) z fac̄ hec regula ad ea q̄ no. s̄. d. elec. In causis

Eneri. Dy. q̄ materia huius regule factis plene
b̄ norante: dixit exp̄licari posse in legatis. in
substitutionibz: in p̄ribus: in legū latoribz: z in rescrip.
q̄d vide. Jo. an.) Hec regula sūpra ē ex. l. c. ri. l. in
oro iure. Pone casum. xxiij. d. c. v. l. diacono q̄ ē m̄
no: p̄b̄yero: nisi in illo sp̄ali. c. in q̄ obtiner vices epi.
Irē. s̄. de offi. leg. studulsi. vbi de cā cognoscit delega
tus sp̄alis nō legat? general? ff. de sac. sanctio legū que
nouissime certam penam irrogat tō q̄ legis p̄cept? nō
obtrēperant: ad eas species p̄tinere nō videt: quibz spe
cialit̄ ip̄a legis pena addita est. p̄cor. ff. de leg. l. i. v̄o
rē. s̄. codicillis. s̄. de rescrip. pastoral. s̄. j. z de h. c. r. l. c. j.
z. xvj. q. ij. in sūma. Hec regula h̄z locū in rescriptis siue
p̄mū sit generale z fm̄ sp̄ale: vt in p̄dico. c. pastoral.
siue p̄mū sp̄ale z scdm̄ generale: vt eo. ri. abbatem. siue
eo tpe darū sit generale z sp̄ale. ad h. s̄. c. l. de rescrip.
c. p̄. rescrip̄tū aut sp̄ale nō tollit p̄ullegiū generale: vt
eo. ri. cū ordīnē. qd est p̄: nisi de ip̄o p̄ullegio fiat men
tio in rescripto: vt ibi. Voluerit quidā huius regule dicitū
exēdere ad p̄ullegia: vt fm̄ sp̄ale derogat p̄mo genera
li: sed h̄ est falsuz: qz semp̄ valet p̄mū siue sit generale
siue speciale si i scōo nō tollat exp̄sse. s̄. de rescrip. veniēs
s̄. eo. decet. cū suis l. Rō dicitur: est: qz p̄ p̄mū p̄ul
legiū etiā generale nō p̄sequit q̄ statū pleni ius. s̄ p̄
p̄mū rescrip̄tū generale nō p̄sequit q̄ plenā iurisdic
tiōē in sp̄ebus. de rescrip. pastoralis. z. c. ad hec. z sō sta
rim tollit facit? Cōtra. s̄. d. offi. deleg. ex pre. vbi lectū
dum speciale non derogat p̄mo generali: sed lbi si be
ne intrucamur verum q̄ fuerat speciale: z dicit vt ibi. (et
vt dixi in predicta decre. s̄. de rescrip. super l. vlti. glo.
Jo. an.) Norante igit̄ Hoffr. s̄. de offi. leg. c. ij. qd
regula fallit in tribz casibz. In p̄ullegio: vt de rescrip.
cū ordīnē. z cū genus ad vnicū rē referē: vt in hac de /
cre. ex pre. z cū sp̄ales littere non exhibent

si et falsis. vbi tranfactio tenet pro parte et p parte no. C. de vsu. cu allegas. C. si cer. pe. si p muru. vbi pene p...

Ad. Xeo no dz qs fructus pseq qd nisi extitit impugre. l. de. xxxix. Quid quid phibet phi...

uicus aue videtur bene est sepabilis a futuro videntis: et ideo altera vtilis p altera inutilis non videtur. Ad le...

Ad. Xeo non debet. Pone casum in eo qd dicitur de re. Casus: Epistolae non esse auctenticas: q nulla debet p se...

Ad. Quid quid prohibet. (est regula huc similitas alii quo phibito: omne id phibet per qd peruenit ad illud...

Marginal notes on the left side of the page, including 'Ad.' and 'Casus' markers.

Marginal notes on the right side of the page, including 'Ad.' and 'Casus' markers.

bica concupiscētia per legē prohibita intelligunt omnia mala que sequuntur ex illa. de const. nam concupiscētia. Item prohibita alienatione: phibita intelligunt venditio: donatio: manumissio etc. C. de rebus alle. non alle. l. vlt. ad idem. de re. ec. non alle. nulli. Item phibitico officio et de nesci. l. xxxij. di. eos. Item et furto phibitico phibet ois rei alienē illi etia vsurpatio: et phibitica mechla ois illi etc. p. cubi tus phibet. xliij. q. v. penale. xxxij. q. liij. meretricēs. et cui phibet ecclesie comūto: et ius stipēdia phibita intelligunt. de ap. pa storalls in fi. ad idēz de ser. expor. l. cui. Et pcor. ad hāc regulā q. co. accessorium.

Dicuntur omnia que sequuntur ex illo. **I**dem. **XL** **D**urales locutio duorum numero est contēta. **I**dem. **XLII**

Casus

Durales locutio. Po. ca. de conse. disti. i. hoc quo/ q. ibi dominus vobiscum duos numero comprēhendit. Item. s. co. ll. de pben. sa. cul. s. j. vbi bñficiariorū noie duo sū beneficia cōsistent. Item p. l. ff. de ma. rest. l. lliber. s. post annos. nā si leges liberas seruo post annos: de duob⁹ intelligit. Item si pmitit vel legatur post dies: de duob⁹ intelligit. ff. de verbo. sig. l. inter illam. s. tra darā. Item p. l. ff. de testi. vbi numer⁹. vbi sunt hec verba. et. iij. q. iij. vbi numer⁹. Contra. ff. de op. lega. l. j. vbi dicitur q. si alicui legata est seruo: tres eliger. Sol. spale est in fauorem vltime voluntatis: vt ibi post sequamur quoddam mediū q. mntimū: quia ad mltius de duob⁹ ben. rellexit: equo dicit in plurali: et forte de plurib⁹ sequamur ergo quoddā mediū: et sic opter tres. Vbi dicit vt ibi no. q. ibi legat⁹ fuerat equ⁹ vel seruus quē serui testatoris elegerint: quos seruos legatarij suo optare debeat: nisi oportebit tres seruos qui eligent sibi equum vel seruum legatarij: et ideo tres: q. duo de factis discō: darent. viij. q. j. nec nouū. s. de ar. c. j. ff. de ar. Item si vnus s. pncipaliter. et qd hie dicit: q. pluralis locutio est contra duos numero verum est regulariter: et ibi co. vel alio iure non adijcitur numerus: vt in pcedi era. l. vbi numerus. canon. s. ara. liij. q. iij. In causis legit et instrumentis regulariter duo testes sufficiunt. Interdum tamen vnus sufficit: vbi scilicet nulli sit pteudictum. de conse. dist. liij. placuit. Et multē sunt casus in quibus requiruntur tres testes. Primus in deposito: ne pecunie: in autē. de fide instr. s. si quis legitur. colla. viij. Item quando Imperator litterarum contrahit scripsit. C. si cer. pe. l. vlt. (Nec lex codicis requirit tres testes: sed autē. sed nouo. ibi postea requiritur quinq. et dicit vt ibi no. Jo. an.) In instrumento de quo fit comparatio. C. de fide instr. l. penul. Quando patet legitimar fillū naturalē in instrumento publico. In autē. vt liceat ma. et a. utē. s. ad hec. colla. viij. Quando mulier faceret se pro intercessione aliqd receptis. C. ad. l. vel anteqne. Quando quis vult infirmare testamentum quod facte post transeursum decenniij. C. de testa. sanctimus. In inuentario. C. ad. l. fal. autē. sed cum testator. In p̄uara scriptura: vt fidem facit. C. qui po. in pig. ha. l. scripturas. Item quinq. requiruntur dum contracus excedit libram aurū in ciuitate. C. si cer. peratur. autē. sed nouo. et in codicillis: et donatione causa mortis similiter. vj. C. de dona. cau. mor. l. vlt. et. C. de codi. l. vlt. Item in testamentis communiter. viij. in testamento. tamē eccl. viij. C. qui test. fa. s. pos. hac consultissima. aliquando. v. vt testamentum rufit vt in munitipis et vllis vbi est hoim raritas. C. de test. l. ff. alij. sufficit duo vel tres: vt in testamento facto in filiis et nepores. C. de testa. hac consultissima.

Quibus casibus requiruntur tres testes

Ad

Item dicitur requiruntur tres testes. C. de pr. sa. scri. l. vna. Item dum plures. ij. q. liij. p̄sul. z. c. fe. (vide plentius de his in Spe. de testi. s. restat de numero. Jo. an.) Et no. id qd h dicit de plurali locutione: no hz locū in pnoib⁹: vt nos vos vester etc. nā vn⁹ prelarus scribit: et ei scribit in plurali: et papa sp d se scribit sic. s. de cri. fal. q. graul. **I**dem. **XLII** **D**putari si dicit et p que si stat si si faciat qd p eū fuerat faciendū. **I**dem. **XLII**

Idem. **XLII** **D**putari si dicit et p que si stat si si faciat qd p eū fuerat faciendū. **I**dem. **XLII**

Done casum in eo qd hz appellatōne p̄cui ifra annū cul nō ipurat: si p eū nō stetit. ij. q. vi. anter. in eo qd hz p̄moueri ad sacerdotiū infra annū cul nō currit an nuz ipē: si iusto impedimēto dicit⁹. p̄moueri nō potuit. s. co. li. d. elec. cōmissa. s. j. In eo qd hz emte s̄ pacto legis cōmūto. l. q. si infra terminū p̄cū soluti nō eēt res foret inempta: et emptor i termino soluere volēs si nō habuit cui soluere: sibi nō ipurat. ff. de lege com. l. commissaria (als incipit: si fundus. l. commissaria) in fi. ad hē. xliij. di. ephesius. s. d. eo qd m̄t. In pos. c. ij. vbi de h. z. fa. C. de codi. inser. l. vi. Et no. q. dicit q. quē nō stat: q. nō sufficit vt nisi ad op⁹ pcedat p̄cū in eo ē. s. de eo qd m̄t. In pos. c. j. impossibilitas q̄ facit sibi a pncipio annullat obligatōne. s. co. nemo p̄c. tra z ex postfacto elidit: vt h. St tū tenet qd aliquid facere ifra certū r̄ps: nec p eū stetit: hz nō ipuret tū p̄ r̄ps tenet. de do. z p̄c. cū dilecti. ff. de ar. l. cessus. Con sulo tū q. si p̄c. infra r̄ps de ip̄cōrtia p̄cetur. ij. q. vi. post ap. de h. de ap. c. vl. z. C. de iure emph. l. ij. In fine. cū s̄tus p̄cō. Ad id qd dicit q. post terminū tenet. s. s. de spon. scur. ff. de leg. li. l. ea tū adiecto. Sol. vt no. In p̄d. dicit. sic. z vt dixi. s. co. nemo p̄c. Et p̄cō. ad hāc regulā de elec. c. vl. vbi r̄ps darū ad eligendū non currit et qd nō p̄c. eligeret: nisi ex q̄ mora fuerit pericū lletis. ad idēz de p̄c. p̄b. q. diuersitate. Quid dices de eo q. sua culpa incidit in casus p̄p̄t ex postea fecere nō potuit qd p eū fuerat faciendū. Videt hmo q. sibi sit ipurādū: q. regularit̄ qd de casu tenet q. sequitur culpam. l. di. sepe. z. c. studeat. de era. z. q̄ll. c. i. z qd ibi no. z facte. l. xxxvij. di. nō sat. z ad ma. accu. pos. c. j. z qd ibi no. z. l. ff. qd me cau. l. si mulier. vbi met⁹ illū nō ex cular q. sua culpa incidit in metū. In p̄c. vides q. p̄d. tura. de elec. c. vl. d. p̄c. p̄b. q. diuersitate. arg. d. pig. signis est sp̄alis. Et dicit lex q. q. inturiose vel libidīs cā intmici vel mulieris fregere ostia: si fures nō ab eo in ducti postea tenet asporēt nō tenet furti. ff. de fur. l. verū. z. l. q. sturte in p̄n. p̄c. dea depozat⁹: si nō potuit pati r̄p̄c. dimittere dñ restituit: et tū culpa sua abfēs erat ff. de mio. l. papinian⁹. Item debitor p̄p̄t inopiā excusa tur cedēdo bonis etiā si sua culpa in illā incidit: sol. odoard⁹. ff. de dolo. nā s̄. Sar. vides dicit posse q. im purādū sit illi p̄p̄t tura p̄mo iudica. hic etia dicit lex nō debere succurrī ei q. in necessitate se posuit. ff. q. la. tilla. cog. l. si dicit solū. vbi dicit q. si reus nō p̄c. facta tione dare vbi p̄misse: et in alio loco eiusdē p̄uice dat re velti: si factis dario necessaria erat audēdus est in lūtarā nō: q. ip̄e sibi necessitate ip̄osuit. ad idem. ff. si qd cau. l. ij. s. h. qd nō vbi dicit: q. q. in iudicio cōparere debebat: si qd ē et impuret r̄p̄statē vel vim sumi tōs p̄ndere nō poterit: ad h. de elec. cū in veteri. Ad iura i p̄cū iudica r̄ndeo: et dico q. de re. vl. d. elec. z de/ cre. de p̄c. p̄b. q. diuersitate. loquunt de qdā pena

Ad

Ad

Ad

Ad

Ad

Ad

Ad

Ad

Ad

Ad

Ad

Ad

Ad

Ad

Ad

Ad

Ad

Ad

Ad

Ad

Ad

Ad

Ad

Ad

Ad

Ad

Ad

canonis p[ro]p[ri]a sol[us] c[on]tra neglig[en]tes: v[er]o ibi culpa sine neglig[en]tia n[on] p[un]it[ur]: hoc satis p[ro]bat ip[s]a decreta. q[ui] vel dic q[ui] si ex culpa ip[s]o[n]it aliqua pena ve susp[en]sio: vt in p[ri]mo d[ic]t. decre. q[ui] vel de p[ro]p[ri]a. vt in l. p[ro]p[ri]a in l. t[er]cia culpa illa v[er]o p[un]it[ur] n[on] debet. ad h. xliij. q. ij. c. vlt. de iud. ass[er]t. d[ic]t. c. allas enim seq[ue]nt[ur] q[ui] su sp[er]sio id[em] e[st] q[ui] p[ro]p[ri]a et de p[ro]p[ri]a ratio id[em] q[ui] de no[n] ad p[ro]p[ri]a: q[ui] d[ic]t esse n[on] d[ic]t. (vl. q. d[ic]t in p[re]dic. de cre. q[ui] super glo. sic p[ar]et z q[ui] d[ic]t post D[omi]n[um] p[ro]p[ri]a. q[ui] ob g[ra]m. Job. an.)

Accessio naturaz se qui congruit principa lis. I dem. XLIII

Qui tacet consentire vi

Accessio. (S[er]uaturam regule iuris ciuilib[us] vt vi des sup. glo. z antiq[ui] p[ro]p[ri]a: n[on] posuerunt hanc d[ic]tione qua[m] n[on] possit noua decre. si sup. qua[m] alle. glo. Job. an.)

Accessio. (S[er]uaturam regule iuris ciuilib[us] vt vi des sup. glo. z antiq[ui] p[ro]p[ri]a: n[on] posuerunt hanc d[ic]tione qua[m] n[on] possit noua decre. si sup. qua[m] alle. glo. Job. an.)

Accessio. (S[er]uaturam regule iuris ciuilib[us] vt vi des sup. glo. z antiq[ui] p[ro]p[ri]a: n[on] posuerunt hanc d[ic]tione qua[m] n[on] possit noua decre. si sup. qua[m] alle. glo. Job. an.)

Accessio. (S[er]uaturam regule iuris ciuilib[us] vt vi des sup. glo. z antiq[ui] p[ro]p[ri]a: n[on] posuerunt hanc d[ic]tione qua[m] n[on] possit noua decre. si sup. qua[m] alle. glo. Job. an.)

Accessio. (S[er]uaturam regule iuris ciuilib[us] vt vi des sup. glo. z antiq[ui] p[ro]p[ri]a: n[on] posuerunt hanc d[ic]tione qua[m] n[on] possit noua decre. si sup. qua[m] alle. glo. Job. an.)

Accessio. (S[er]uaturam regule iuris ciuilib[us] vt vi des sup. glo. z antiq[ui] p[ro]p[ri]a: n[on] posuerunt hanc d[ic]tione qua[m] n[on] possit noua decre. si sup. qua[m] alle. glo. Job. an.)

Accessio. (S[er]uaturam regule iuris ciuilib[us] vt vi des sup. glo. z antiq[ui] p[ro]p[ri]a: n[on] posuerunt hanc d[ic]tione qua[m] n[on] possit noua decre. si sup. qua[m] alle. glo. Job. an.)

so. l. generaliter: sed illa s[un]t specialia. It[em] no[n] Accur. C. de pac. l. pacra que c[on]tra. (et. ff. ad. l. fal. q[ui] de bonis. s. j. Jo. an.) q[ui] in pacris que s[un]t p[re]ter leg[em] tenet accessio rium z p[ri]ncipale: in his que s[un]t fm leg[em] v[er]um q[ui] in his que c[on]tra neutr[um]. Concordat ad hanc regulam. ff. de pecu. lega. l. ij. et. ff. de penu. l. e. ga. l. ij. vbi d[ic]t q[ui] p[re]m[io] p[ri]ncipali p[er]mittitur accessio iurum.

Idetur. I dez. XLIII S qui tacet no[n] fatetur sed nec vtiq[ue] negare videtur. I dem. XLV

Qui tacet. De dicit Additio Jo. mo. ad hanc regulam facte. ff. c. et. semp qui n[on] p[ro]hibet. z facte. s. de eccl. p[re]la. ex l[ite]r. z. ff. de ser. l. j. Job. an.)

Idetur. I dez. XLIII S qui tacet no[n] fatetur sed nec vtiq[ue] negare videtur. I dem. XLV

Idetur. I dez. XLIII S qui tacet no[n] fatetur sed nec vtiq[ue] negare videtur. I dem. XLV

Idetur. I dez. XLIII S qui tacet no[n] fatetur sed nec vtiq[ue] negare videtur. I dem. XLV

Idetur. I dez. XLIII S qui tacet no[n] fatetur sed nec vtiq[ue] negare videtur. I dem. XLV

Idetur. I dez. XLIII S qui tacet no[n] fatetur sed nec vtiq[ue] negare videtur. I dem. XLV

Idetur. I dez. XLIII S qui tacet no[n] fatetur sed nec vtiq[ue] negare videtur. I dem. XLV

Idetur. I dez. XLIII S qui tacet no[n] fatetur sed nec vtiq[ue] negare videtur. I dem. XLV

so. l. generaliter: sed illa s[un]t specialia. It[em] no[n] Accur. C. de pac. l. pacra que c[on]tra. (et. ff. ad. l. fal. q[ui] de bonis. s. j. Jo. an.) q[ui] in pacris que s[un]t p[re]ter leg[em] tenet accessio rium z p[ri]ncipale: in his que s[un]t fm leg[em] v[er]um q[ui] in his que c[on]tra neutr[um]. Concordat ad hanc regulam. ff. de pecu. lega. l. ij. et. ff. de penu. l. e. ga. l. ij. vbi d[ic]t q[ui] p[re]m[io] p[ri]ncipali p[er]mittitur accessio iurum.

Qui tacet. De dicit Additio Jo. mo. ad hanc regulam facte. ff. c. et. semp qui n[on] p[ro]hibet. z facte. s. de eccl. p[re]la. ex l[ite]r. z. ff. de ser. l. j. Job. an.)

Idetur. I dez. XLIII S qui tacet no[n] fatetur sed nec vtiq[ue] negare videtur. I dem. XLV

Idetur. I dez. XLIII S qui tacet no[n] fatetur sed nec vtiq[ue] negare videtur. I dem. XLV

Idetur. I dez. XLIII S qui tacet no[n] fatetur sed nec vtiq[ue] negare videtur. I dem. XLV

Idetur. I dez. XLIII S qui tacet no[n] fatetur sed nec vtiq[ue] negare videtur. I dem. XLV

Idetur. I dez. XLIII S qui tacet no[n] fatetur sed nec vtiq[ue] negare videtur. I dem. XLV

Idetur. I dez. XLIII S qui tacet no[n] fatetur sed nec vtiq[ue] negare videtur. I dem. XLV

Idetur. I dez. XLIII S qui tacet no[n] fatetur sed nec vtiq[ue] negare videtur. I dem. XLV

Idetur. I dez. XLIII S qui tacet no[n] fatetur sed nec vtiq[ue] negare videtur. I dem. XLV

Marginal notes on the left side of the page, including 'Additio', 'Casus', and 'Questio'.

Questio

vel vt p'sulac vltus: vt s'bi. vel ob alia cam. Itē ad nega...

additio

Casus

additio

additio

Casus

et vt q's qd est min? Idem. LIII. Q Prior est tpe...

In pig. l. portio. z. l. creditor. z. C. e. l. fundū zē. Jo. an.) Dec regla sū pra z ep. l. ff. e. ri. Itē s' verius q's. Po. ca. in...

Q Sentie onus z ecōtra vnus intellectus est qui sentie cōmodū sentiar onus: z huc glo. psequit. Itē sensus est q' nō sentie onus nō sentiar cōmodū z p...

debet eccliaz. xvij. q. viij. filijs. In clerico q' officiare debet eccliam. de p'be. significat. z dicit lex nō est ferēdas q'...

Ecōtra. Idem. LVI. Itē re cōi portio est z dicitio phibentis. Idē. LVII. Contra eum qui legem dicere potuit: apertius

prz. C. de le. tu. l. vl. in fl. s'bi enī minores lz ad tuncle gra uamē nō veniār succēssōis emolumētū nō amittēti. Itē. de le. tu. i. s'bi dicit rex. plerūq's vbi succēssōis est emolumētū: tibi z on' tuncle debet esse. Itēo autē dixim' ple...

Itē re cōi. Po. ca. in duob' plu' (cre- s' allestio. Casus) gariis: q'ru vnouere volēte z altero phibēre: portio est cā phibētis. xxxij. q. v. c. i. Itē vno phibēre ne pcedat p' vbi cōpromissi portio est ip' dicitio. s. d. elec. qz ppter. tibi vice oium. Itē duob' cōm hūit' pariter alter nō p' destrucere z reficere altero phibēre. ff. de ser. vi. pre. pariter. z surit' hec s'ba. l. ff. eod. di. fabin'. z tibi de h. Et fallit hec regula in casib' t'bi nō. Primo qū nō interest locij: pura q' incrustare vult vel depingere. ff. de serul. vi. p'do. l. quidā tiberus. s. pariter. vel vult ita. las iuxta pariter ponere: vt. co. r. s'kulā. in fl. Seco qū ob hoc q'sta est vt opus fiat. ff. eod. di. l. edes. (z sic loq' ff. p' socio cū duob'. s' itē mela.) Itē qū edficiū refice/ rer. (Intellige in his casibus qbus reficere vel facere lz nō velt socius facere iure seruiculis qd nō licet p' all. l. pariter. de serui. vi. p'di. sed iure cōtonis lz z sic inten dit glo. z fa. ff. p' socio. cū duobus. s' idē rūdit Jo. an.) C. de edl. p'ua. si vt p'ponis. ff. de dā. infer. s' edib'. z. l. in reficēdo. Itē religiois fauore vt si tibi sepellre velle vt. ff. de rel. s' plures. vel in cōe sepulchriū aliu mittre/ re. in fl. de re. di. s' religiofom. s. in cōe. Itē cū donatoz rē cōm habet cū donatario. C. de dona. sancimus. s. ne aut' Accur. z scire debes aliqd esse cōeuer singulis: aliqd vt collegio: vt terigl. s. e. qd oēs. z habes. s. de p'nt. cū oēs Jo. an. d' P'hibētis. Quia volēs nō solū dās est: vt in p'di. l. si pariter. ff. de fer. vi. p'dio. Jo. an.

Contra eū. (Legē largissimē ponit sic. c. i. cō. r. s' hēda additio Jo. a.) Dec regla sūpra est ep. l. ff. e. t. l. in p' hēda venditōe. Po. ca. in dicto restis cuius interpretatio fit z Casus p'dicentē. s. de p'ba. in p'ntia. Itē per. l. ff. de p'nt. emp. l. labeo. vbi obcuritas pacti nocerendū est: qui le. aper riuo dicere potuit: ad idem. ff. de pac. l. vereribus. (per additio quā. l. z. ff. de serui. vi. p'di. si arborē. s' hec lex. z de p'ra hen. emp. cū in. l. labeo. ponit Dy. in eo qui vendēs z tradens domū: dicit stillicidia vt qūc sunt: ita s'nt. vi

additio

Casus

additio

Casus

additio

Aditio (vñ nō pcedit q̄ donet. ff. de dona. filiusfamilias. Nec q̄ in fraudē creditorū alienet. ff. q̄ in frau. cre. l. si pat̄ si/ lio. fm. Dy.) est r. ff. de p̄s. l. general. r. in p̄gnosis obli/ gatioe generalit̄ res q̄s q̄s habuit vel habiturus est ea nō p̄tendunt q̄ verisim̄ est aliquē sp̄aliē obligaturū nō fuisse pura suppel/ lex. Item vestita relinquenda ē de bitori. Si quis q̄ rar quomō scire/ rit que sunt illa q̄ versit̄ in spe/ cie nō dicit q̄es concessisse. Rñ.

(Idē Jo. mo. q̄ etiā ponit exemplū p. l. in eos. ff. de re iud. causā casum dicit de ap. pastoral. sup glo. fi.) p̄or h̄ coſſi ex ipsoſſibit̄ vñ in hūana vñ dura separādo: vipu/ rar miltaria arē sue: vñ q̄ ad affectionē p̄tinent: generalit̄ obligatioe nō veniūt: vt in p̄d. l. obligatioe. r. l. se. r. p/ bat op. C. coia vtriusq̄ in l. possessionū. vbi hēs q̄ pos/ sessionē i q̄ h̄ sit̄ ascriptū: ita debet diuidi q̄ penes vñū quēq̄ itēgra familia remācat: vt p̄ a liberū p̄iū a viro frat̄ a sorore nō sepeñt. Et no. ex hac regula vñū gene/ rale restringit̄ ad idē. s. e. l. de reſc. c. ij. r. c. si eo rpe. de p̄ ad agēdā. Jo. mo. q̄ h̄ pl̄ q̄ sup oibz alijs regul̄ sepeñt̄ collectit̄ h̄ q̄naginta modos q̄b̄ arrat generalit̄as. Jo. an. (Itē fac̄ hęc regula ad q̄stionē de eo q̄ generalit̄ te/ net̄ p̄ oīs aliquē iurare: nūq̄d̄ se vel filios: r. no. de h̄ reg. q. v. de forma in. j. glo. r. de iurcia. petito. in vl. gl.)

Aditio (Dy. ponit exemplū in eo q̄ emittit a pu/ illo quā talē sciebat sine antec̄ turois. C. b̄ autē. p̄ſt. cū q̄ de vicia. p̄ emp̄ore. l. vl. de p̄ſt. emp. q̄ a q̄ſt̄ ber. r. d. d. q̄ hui⁹ iurē ē rō: q̄ aut̄ emp̄ore sciebat a iure p̄hibito: r. si fides mala p̄cludit̄ ap̄re: aut̄ iſgrabat: r. rē mala fides p̄r iuris erroē p̄sumit̄. ff. de vñcup. si fur. r. d. d. sup glo. Jo. an.) Pone casum in eo q̄ recipit eccliaz de māu laici. xv. q. vij. si q̄s deiceps. de eo q̄ emittit sp̄alia de simo. nō fāt. ad idē. C. de agr. r. c. si. l. quē) admōdū. l. v. vbi q̄ em̄ r̄ ascriptū (sine gleba p̄ legū inē dita mercat. r. male fidei possessioe dicit̄ r. idēo q̄ tal̄ p̄su mis nō h̄rē bonā fidē: idēo nō p̄scribit̄: vt in p̄d. iurib⁹.)

Aditio (ad idē. s. e. l. de re. nō alie. c. ij. Jo. an.) p̄. s. d. dona. ap̄tice. si solue vt in glo. s̄ videt̄. Itē p̄. s. de iurepa. cu ra solue vt ibi. r. sic p̄z q̄ iurē iſgrācia nō excusat̄ in p̄ scriptio. si nec in vñcup. ff. de vñcup. l. nunq̄. Jo. an.) Bona fides. (Idēo parit̄ q̄ nō sustinet̄ nō p̄mitit̄. r. h̄ p̄r p̄dicitōis. Jo. an.) Deregula sumpta fuit ex. l. ff. de r. b. a fides. ecclia nō d̄z suū reperere cum augmētō: s̄ si semel exactū t̄p̄z erigeret̄ augmētū re/ ciper. p̄. q. ij. frat̄nitas. ad idē de pe. c. suā. ff. d. tab. ex. l. iij. s̄ p̄dicator. r. h̄z locus hęc regula etiā in p̄d. regulā exacte ab eodē itēz exigi n̄ debet̄ dicebat̄ q̄ Dy. regulā intelligēdā ne ab eodē exigat̄: vel ab eo q̄ ab exacto cām h̄z vñ q̄ exactū esset habiturū regressus rē. Jo. an.) ad h̄. xij. q. ij. c. vl. de iud. ar. si clerici. C. d. pe. l. ois ab eo. iō dicit̄ q̄ si plures insolūtū tenent̄ ad penā solura pena p̄ vñū nō liberat̄ alē. xij. q. ij. c. de iur. i. ff. ad l. acq. iē. s̄ s̄ plures. An aut̄ res r̄ p̄ca s̄l̄ p̄t̄i possint: dicit̄ vt no. xv. q. ij. si ecclie. Hęc aut̄ regulā dico verā in h̄z q̄ causa vñica exactioe finit̄. vñ si decē debeo iſoz so/ lūre tollit̄ oīs obligatio. vñ nō parit̄ bona fides: vt l. la itēz exigit̄: r. si soluant̄ vt in d̄bita repetuntur: q̄d dicit̄ vt no. l. q. iij. in fi. de sol. c. vlti. si autēz vñica exacti/ one non finitur obligatio. Pone casum in exactioe de bit̄ vñica ad vñcup. r. e conuerso non habet locū regu/ la. Item in p̄curatore quā exigit̄ ep̄us vñcup. p̄tmo

anno. Nā scdo āno vñcup. itēz p̄curatorē exigit̄: r. idē si de necessitate ecclie itēz eodē anno vñcup. r. sic p̄r̄ intelligi de centi. cū venerabil. vbi de h̄. r. xvij. q. ij. vñcup. r. d. d. Itē dico in exactioe pene. vbi de h̄ actū ē in p̄cur: vt toties p̄ca cōmittat̄ r. exigi possit̄: q̄s p̄ factū fue/ rit. nā tunc pena semel exacta etiā ab eodē itēz ex/ get̄. p̄cus em̄ ex p̄uēctioe legē ac cipiūt̄ p̄. eo. cōtra ctus. cū suis con cor. S̄z veritate inspecta r. h̄s ca/

Q̄gat̄ Idē. LXXXIII Am qd vna via. p̄hibe tur alicui: ad id alia nō d̄z ad mitti. Idē. LXXXV D̄ntrac̄ ex p̄uēctioe le

libus r. silibus nō est idē: s̄ aliud h̄ eiusdē generis. Et fac̄ hęc regula ad q̄stionē quā no. Jo. xij. q. ij. momem⁹. an si ecclia p̄secuta ē suis a possessore q̄d facere p̄or: vt ca. q. aplicas. an adhuc idē possit̄ p̄terre a p̄ator: r. certe nō: q̄ b̄ a fides h̄ non parit̄ vt h̄: ad penā t̄ agere b̄n possit̄ r̄ cū. vt. s̄. dicit̄: de h̄ etiā no. d. re. ec. nō alie. Om̄ qd. Pone ca. xvij. q. v. hęc t̄na (h̄q̄s. Casus go. s̄. eo. l. de p̄cel. p̄bē. de rest̄. ad. C. si m̄cl. ita ven. ne p̄ſti. l. vlt. vbi dicit̄ rex. eas q̄ ita veniūt. ne corpe q̄ſtū fact/ ar: nec in canpona s̄ specie m̄strād̄ p̄ſtunt̄ ne frans d̄f ere legi fiat (Dy. ponit exemplū p. l. ff. de en. r. cu. da. ab h̄is sare oportet: s̄ l. m̄. vbi p̄r p̄hibet̄ adm̄strare nec adm̄strare poterit̄ vt curator: cul p̄cor. s̄. eo. l. de elec. auaricie. Itē p. l. ff. d. bo. pos. nō ē ab̄igēdū. s̄. vbi cū q̄. r. de p̄ tab. l. iij. s̄ libera. r. l. l. post̄ mortē. s̄. exheredari. Jo. an.) p̄cor. s̄. d. p̄cu. ruc cū suis p̄cor. (s̄. e. l. d. de co in. c. vno. s̄. j. Jo. an.) Nō. q̄ cū aliq̄d p̄hibet̄: p̄hibet̄ oia q̄ sequunt̄ ex illo: vt. s̄. e. d. r. p̄ q̄ p̄uēcti possit̄ ad illud: vt h̄. ff. alit̄ h̄ inēdū: q̄ feruus nō admittit̄ ad rest̄imōtū ferūdū: neq̄ p̄ d̄no neq̄ ad d̄nerus d̄m̄: r. t̄ rest̄it̄cat̄ de facto suo: pura d̄n dicit̄ p̄ cū depositi: vel cōmodati vñ lile. l. iij. q. iij. ferui neq̄. Itē q̄ nō p̄or accu sare denūciat̄: d̄ iureiur. quē admōdū in fi. S̄z alius ē ef fecer̄ denūciatioē q̄ accusatioē: vt ibi p̄z: s̄ idē etiā vbi idē esset effect⁹ vtriusq̄: d̄ cog. l. p̄. tua. vbi de h̄. Itē p̄onū nō vocat̄ liberr̄ in ius sine ventā: r. t̄n ager alio noie b̄n. ff. d̄ in ius vo. l. q̄ſt̄. R̄or: q̄ nō ip̄e s̄z ille cuius noie agit̄ p̄uentre videt̄: r. fac̄ q̄d d̄xi. s̄. eo. p̄r. Itē de negat̄ vlla: iō vna via. s̄ p̄ remediū iurē cōs cul p̄cedit̄ alla via p̄ b̄nctū. l. rest̄. in integ. v. d̄ rest̄. in integ. co rā. s̄z die vt ibi in vl. glo. Itē p̄lar. de mobilit̄ p̄ eccliaz acq̄ſit̄ rest̄ari nō p̄or: r. t̄n in egritudine moderare p̄or: d̄ sp̄s aliq̄ erogare: de rest̄. ad h̄. Itē p̄r nō p̄or fillū p̄t̄ uare q̄ra: r. t̄n l̄b̄tates dādo m̄nuer̄ q̄ra (vide in anē. Aditio de r̄ie. r. semit̄. s̄. p̄hibem⁹. r. q̄ ibi no. in glo. h̄ est̄. Jo. an.) r. sic alla via h̄uar cū. ff. de ioffi. rest̄a. papinlan⁹. s̄. qm̄ ar. s̄. cū l̄git̄. r. ē sp̄ale liberat̄ fauore. Dar̄ c̄tra h̄ dicit̄ possit̄ q̄ cuz aliq̄d p̄hibet̄ h̄ro p̄ncipalit̄ respectu ad p̄hibitū nō ad viā vñ moduz q̄ p̄hibet̄. ex p̄ſſica p̄ tura in p̄n. induera: r. p̄ decere. d̄ p̄cel. p̄bē. p̄ſt̄itutus. tūc sufficit̄ p̄hibitū vna via vñ mō: vt ad id̄ i c̄r̄ fraudē ad alia via vñ mō admitti nō debeat̄: vt h̄. sp̄ale t̄n in l̄b̄tate: vt. s̄. dicit̄. Si aut̄ p̄hibitio p̄ncipalit̄ ē h̄z ad viā vñ mo/ dū nō ad rē: tūc sec̄. vñ alerit̄ ecclie alligat̄ ep̄s nō et̄/ giē: s̄z postulat̄. Itē q̄ turant̄ nō accusare b̄n denūciat̄: q̄ ibi nō ē p̄hibitū deferre crimē: s̄z p̄ modū accusatio nis deferre p̄hibitū ē. Itē in casu d̄ iud. ex amaria. vbi perēdo rē vna actioe repellor: r. p̄ alia admittor: r. h̄ est̄ videre in oibz actioibus. nā deponēs agēs cōmodati rē)

Q̄pellit̄ agens depositi admittit̄: r. sic de singulis. D̄ntrac̄. D̄ct̄ vulgarēs pacū r̄p̄te leges: r. h̄ die hęc regula q̄ supra fuit ex. l. ff. e. t. l. s̄. c. v. Quidā ponit̄ casum p̄ canonē. xvij. q. ij. cleuther⁹. vbi p̄uēctio

Aditio (Dy. ponit̄ exemplū p. l. ff. de en. r. cu. da. ab h̄is sare oportet: s̄ l. m̄. vbi p̄r p̄hibet̄ adm̄strare nec adm̄strare poterit̄ vt curator: cul p̄cor. s̄. eo. l. de elec. auaricie. Itē p. l. ff. d. bo. pos. nō ē ab̄igēdū. s̄. vbi cū q̄. r. de p̄ tab. l. iij. s̄ libera. r. l. l. post̄ mortē. s̄. exheredari. Jo. an.) p̄cor. s̄. d. p̄cu. ruc cū suis p̄cor. (s̄. e. l. d. de co in. c. vno. s̄. j. Jo. an.) Nō. q̄ cū aliq̄d p̄hibet̄: p̄hibet̄ oia q̄ sequunt̄ ex illo: vt. s̄. e. d. r. p̄ q̄ p̄uēcti possit̄ ad illud: vt h̄. ff. alit̄ h̄ inēdū: q̄ feruus nō admittit̄ ad rest̄imōtū ferūdū: neq̄ p̄ d̄no neq̄ ad d̄nerus d̄m̄: r. t̄ rest̄it̄cat̄ de facto suo: pura d̄n dicit̄ p̄ cū depositi: vel cōmodati vñ lile. l. iij. q. iij. ferui neq̄. Itē q̄ nō p̄or accu sare denūciat̄: d̄ iureiur. quē admōdū in fi. S̄z alius ē ef fecer̄ denūciatioē q̄ accusatioē: vt ibi p̄z: s̄ idē etiā vbi idē esset effect⁹ vtriusq̄: d̄ cog. l. p̄. tua. vbi de h̄. Itē p̄onū nō vocat̄ liberr̄ in ius sine ventā: r. t̄n ager alio noie b̄n. ff. d̄ in ius vo. l. q̄ſt̄. R̄or: q̄ nō ip̄e s̄z ille cuius noie agit̄ p̄uentre videt̄: r. fac̄ q̄d d̄xi. s̄. eo. p̄r. Itē de negat̄ vlla: iō vna via. s̄ p̄ remediū iurē cōs cul p̄cedit̄ alla via p̄ b̄nctū. l. rest̄. in integ. v. d̄ rest̄. in integ. co rā. s̄z die vt ibi in vl. glo. Itē p̄lar. de mobilit̄ p̄ eccliaz acq̄ſit̄ rest̄ari nō p̄or: r. t̄n in egritudine moderare p̄or: d̄ sp̄s aliq̄ erogare: de rest̄. ad h̄. Itē p̄r nō p̄or fillū p̄t̄ uare q̄ra: r. t̄n l̄b̄tates dādo m̄nuer̄ q̄ra (vide in anē. Aditio de r̄ie. r. semit̄. s̄. p̄hibem⁹. r. q̄ ibi no. in glo. h̄ est̄. Jo. an.) r. sic alla via h̄uar cū. ff. de ioffi. rest̄a. papinlan⁹. s̄. qm̄ ar. s̄. cū l̄git̄. r. ē sp̄ale liberat̄ fauore. Dar̄ c̄tra h̄ dicit̄ possit̄ q̄ cuz aliq̄d p̄hibet̄ h̄ro p̄ncipalit̄ respectu ad p̄hibitū nō ad viā vñ moduz q̄ p̄hibet̄. ex p̄ſſica p̄ tura in p̄n. induera: r. p̄ decere. d̄ p̄cel. p̄bē. p̄ſt̄itutus. tūc sufficit̄ p̄hibitū vna via vñ mō: vt ad id̄ i c̄r̄ fraudē ad alia via vñ mō admitti nō debeat̄: vt h̄. sp̄ale t̄n in l̄b̄tate: vt. s̄. dicit̄. Si aut̄ p̄hibitio p̄ncipalit̄ ē h̄z ad viā vñ mo/ dū nō ad rē: tūc sec̄. vñ alerit̄ ecclie alligat̄ ep̄s nō et̄/ giē: s̄z postulat̄. Itē q̄ turant̄ nō accusare b̄n denūciat̄: q̄ ibi nō ē p̄hibitū deferre crimē: s̄z p̄ modū accusatio nis deferre p̄hibitū ē. Itē in casu d̄ iud. ex amaria. vbi perēdo rē vna actioe repellor: r. p̄ alia admittor: r. h̄ est̄ videre in oibz actioibus. nā deponēs agēs cōmodati rē)

Q̄pellit̄ agens depositi admittit̄: r. sic de singulis. D̄ntrac̄. D̄ct̄ vulgarēs pacū r̄p̄te leges: r. h̄ die hęc regula q̄ supra fuit ex. l. ff. e. t. l. s̄. c. v. Quidā ponit̄ casum p̄ canonē. xvij. q. ij. cleuther⁹. vbi p̄uēctio

Vertical text in the left margin, likely a commentary or gloss, partially obscured and difficult to read due to the image's angle and resolution.

In epi diocesanu fundaricē inira de oblatōibz ob / uerōibz in fello ipō eccle fuada ē. de poftratus d iure / cōi tenet folū d dolo z lara culpa q cōpaf dolo. ft tū inē / uent puenrio vt tenet de lent z leuiffima culpa z de / calū foruūto vt h tractat b large Dy. dices q fcriptū d / pcur. q ad agen / dū. z plentus de / cōmo. c. vno. Jo. an. illa feruā d / depo. c. ij. ad idē / ff. de uenof. l. j. / s. fi cōuentar. z / tbi funt hec fba: / pcor. de cōmo. c. / vno. s. co. lib. de / pact. c. j. z qd die / regula h puenrio / ne: intelligas honefta: z nō p bonos mores. vñ ft puene / rit ne dulus pftet nō. ualer cōucrio: vt in pōt. l. pcur. / ff. e. t. i. poffibili. Idē qd die vt dixi. s. c. nemo pōr.

Additio

Dem accipe binofeunt. **I** dem / **D**em qd LXXXVI / qd fua culpa fentit: f / bī d: nō alij iputari. **I** dem / **I** famibz LXXXVII / **I** porte nō pateat digni / tatū. **I** dem. LXXXVIII

Cafus

Dem accipere. ff. de r. ha. fi vim s. eū aūr. de infti. / h z fi qd s. pūpillus. z. famit. her. inē coheredes. s. q. ex / facio. Jo. an. Dec regula fupra fuit ex l. ff. co. r. l. qd / qd ex fua culpa. Pone cafum p canonē. xxij. q. iij. di / plicet. vbi ft qd ad iudicē ducens fe de equo pñctat z le / dar: fbi foli iputet. Idē p decre. s. co. li. de pōt. ff. cleri / cus. vbi dicit q negligit petere pbandū fbi de bētia cuz / vacat fbi iputari d: nō fequenti expectat: ad idē. ff. p / fo. l. cū duobz. s. fi. z. l. fe. vbi fofctus oim bonoz dānar / ex pcurio nō prumacia fua vel ex maleficio: pura furto v / fimonia nō recupar qd a fofctō (z h qñ fofctio nō eſt qd i / pūret: fecus aūr ft fbi iputari poffet culpa pncipari / one caufe ppter quā damnū incurrit: vt co. r. l. ft iſt. / fm Dy. Jo. an.) Pcor. l. di. fepe. z. c. h. j. q. de homi. c. vlt. / z. ff. ad l. acquit. ft purator. Idē pcurator: penā quaz ex / fuo delictō pftitit a dño nō recupar. ff. de pec. q. p. pto. / s. idem cōtra. ad idem. C. de euit. l. empor. fundi. vbi / dicit q ft empor in iudicio nō fuit re euita: de euitio / ne nō agat p viderio: q culpa fua res euita videt. / (ponit etiā Dy. p. l. ft qd nego. ff. de nego. ge. vbi ge /

Additio

I for negotioz fbi impurat ft folute indebitum. / **I** famibz. (Dy. dīc de infamia iur z facti: de qbus / f. glo. j. hāc regulā intelligi cū dignitatibus pncipare / nō debeat infames qñqz infamia. C. d. decur. l. infamia. / z. l. ne qd de infamibz. z. l. infames pfone. ff. d. poſtu. l. j. / s. at pcor. ij. z de affel. l. ij. ff. de iudi. cū pcor. zc. Et vt / dīc nō folū impedit pftic hz etiā remouet facit a digni / tatibus habet. C. de decur. l. infamia. l. x. z de digni. l. / iudices. l. xij.) Pcor. l. di. fepe. z. c. h. j. q. de homi. c. vlt. / z. ff. ad l. acquit. ft purator. Idē pcurator: penā quaz ex / fuo delictō pftitit a dño nō recupar. ff. de pec. q. p. pto. / s. idem cōtra. ad idem. C. de euit. l. empor. fundi. vbi / dicit q ft empor in iudicio nō fuit re euita: de euitio / ne nō agat p viderio: q culpa fua res euita videt. / (ponit etiā Dy. p. l. ft qd nego. ff. de nego. ge. vbi ge /

Cafus

I for negotioz fbi impurat ft folute indebitum. / **I** famibz. (Dy. dīc de infamia iur z facti: de qbus / f. glo. j. hāc regulā intelligi cū dignitatibus pncipare / nō debeat infames qñqz infamia. C. d. decur. l. infamia. / z. l. ne qd de infamibz. z. l. infames pfone. ff. d. poſtu. l. j. / s. at pcor. ij. z de affel. l. ij. ff. de iudi. cū pcor. zc. Et vt / dīc nō folū impedit pftic hz etiā remouet facit a digni / tatibus habet. C. de decur. l. infamia. l. x. z de digni. l. / iudices. l. xij.) Pcor. l. di. fepe. z. c. h. j. q. de homi. c. vlt. / z. ff. ad l. acquit. ft purator. Idē pcurator: penā quaz ex / fuo delictō pftitit a dño nō recupar. ff. de pec. q. p. pto. / s. idem cōtra. ad idem. C. de euit. l. empor. fundi. vbi / dicit q ft empor in iudicio nō fuit re euita: de euitio / ne nō agat p viderio: q culpa fua res euita videt. / (ponit etiā Dy. p. l. ft qd nego. ff. de nego. ge. vbi ge /

Additio

I for negotioz fbi impurat ft folute indebitum. / **I** famibz. (Dy. dīc de infamia iur z facti: de qbus / f. glo. j. hāc regulā intelligi cū dignitatibus pncipare / nō debeat infames qñqz infamia. C. d. decur. l. infamia. / z. l. ne qd de infamibz. z. l. infames pfone. ff. d. poſtu. l. j. / s. at pcor. ij. z de affel. l. ij. ff. de iudi. cū pcor. zc. Et vt / dīc nō folū impedit pftic hz etiā remouet facit a digni / tatibus habet. C. de decur. l. infamia. l. x. z de digni. l. / iudices. l. xij.) Pcor. l. di. fepe. z. c. h. j. q. de homi. c. vlt. / z. ff. ad l. acquit. ft purator. Idē pcurator: penā quaz ex / fuo delictō pftitit a dño nō recupar. ff. de pec. q. p. pto. / s. idem cōtra. ad idem. C. de euit. l. empor. fundi. vbi / dicit q ft empor in iudicio nō fuit re euita: de euitio / ne nō agat p viderio: q culpa fua res euita videt. / (ponit etiā Dy. p. l. ft qd nego. ff. de nego. ge. vbi ge /

Errū eſt. Pone caſuz. xliij. q. iij. plerqz. s. co. li. d. Calo / elec. auaricie. ff. ad vell. quis. s. ft cū eſſez. pcor. j. / q. j. funt nōnulli. de ſimo. in tantū. de emp. z vt. ad nō / ſtrā. s. co. li. de elec. cōmiſſa. s. pcor. de imu. eccl. clerici. / z. c. vlt. z. ff. de legi. l. fraus. C. de legi. l. non dubiū. vbi / funt hec fba. Cir / ca āt hāc regulā / nō inſiſto. pſeqre / em cū vt nō. xliij / q. iij. plerqz. B. / de pui. qto. Dy. / B pſeqres illos / quartor modos / fraudis ſbi nō. dī / cit allos quos ſbi / feſtū ſar. reduci / biles ad illos. era

Ertum eſt qz is cōmit / tit in legem: qui legis / verba cōplectens contra le / gis nitit volūtatez. **I** dem. / **I**ta rome LXXXIX / **I** apud ſanctum Petru / quinto nonas martij ponti /

creat etiā h d eo q ibi ſeſt: an liceat offendere fba z nō / mēū. Jo. an. z. ff. de le. l. p legē. Et ſac qd dixi. s. cū /

Ita rome. Idē ar. q rabello in inſtīo (qd vna. / d: ſcribere locū ſuū dicit: z de h dixi. s. co. li. de / re ludi. abbate ſane. ad ſi. c. Quiro nonas martij. l. / rertia die intrāre marrio. Scire debes q mēſe diuidit / p kalēdas: nonas: z idē. Et dicunt kalēda a kalo. i. vo / co: qz tūc ſiebat vocatio ad nūdiās. z iſte nūdiē ſiebat / in. y. die vlt. vij. mēſis: vt pax in kalēdario. vñ in ſima die / mēſis dicit kalēdas. in ſcdo d. iij. nonas. inē dū. vj. no / nas: qz ſunt qdā mēſes q hnt. vj. nonas. alij. iij. mē. z / hī q hnt. vj. ſunt. iij. mē. Darius: Dauis: Iulius: / October. vñ dñus: Sex nonas maius october iulius z / mars. Quartuor ac reliqz tenet idē q liber octo. In mar / tio iſtē ſima die dicitur kalēdas. ſcdo. vj. nonas. l. ſexo / die añ nonas. in tertio. v. nonas. i. dñra die añ nonas: z / ſic diceps. ſpria die dicebam nonas: qz eo die erāt nō / dine. Si dñs mēſis habear. iij. nonas mēſis: ſcdo die dicit / bam qto nonas. qnto die dicebam nonas: qz eadem / erāt nūdiē. Poſt has nonas ſue eſſent in. v. ſiue. vj. / die fm diuerſitate mēſū quā. s. poſui denoiabam dies / ab idē (de h. xvij. di. pp. j. Jo. an.) Idē ar iterū ſac dī / uſſo: qz tūc diuidebant nūdiē: z qz idē ſp erat. vij. die / poſt nonas: qz liber mēſe p. vij. dies durabāt nūdiē: / Ideo ſtatim poſt nonas ſiue. v. ſiue. vij. die dicebat. vij. / idē. i. octauo die añ idē. ſequēti die dicebat. vij. idē. l. ſe / prima die añ idē. ſbſeqnt. vj. idē. z ſic de ſingul. Tertia / decima die cū mēſis hz. iij. nonas mēſis. vñ dñradecima cū / hz. vj. dicitur idē: qz tūc diuidebant nūdiē. deinde de / noiabam p kalēdas: z ſi mēſis hz. xij. die. z. iij. nonas / em ſcē lanuarii poſt idē dicitur. xij. kal. z demū. xvij. z / demū. xvij. vſqz ad kal. i. vj. die añ kal. Cuz dicitur / xv. kal. martij: idē eſt dicere. xv. die añ kal. martij. l. iij. / die eſt eſt februario: z ſic de ſingul. Si ar mēſis hz. xxx / dies poſt idē dicitur. xvij. kal. z demū. xvij. z ſic de ſin / gul vſqz ad ſi. Si hō mēſis hz. xvij. vt februaris poſt / poſt idē ſequēti die dicitur ſtari. xvj. kal. Si hō mēſis / hz. xxxj. die. z. vj. nonas: vt martij: tūc poſt idē ſeqnt / die dicitur. xvij. kal. z ſic de ſingul vſqz ad kal. z cū dī / cim. xvij. kal. aprilis. l. xvij. añ kal. i. xvj. excurte mar / rio. Idē in alijs. Dñſes ar qz dies hnt nō p hōz dñus / Junius apulio ſepē qz Nouē qz crientos. Pſem rēld: / hz hz febus octo vicenos: Cui ſi biſſer fuerit ſupaddit / vnus. Jo. an.) **P**ōſt ſcā. Scire debes q ro. pō. / ex ſola electione facta a duabz pſibz cardinaliū vocē ha / bētū: de q die vt. s. co. li. de elec. vbi p. calū. pſulari a / ſumit. s. d. elec. h. de vitada. Sz pſuerudo ē ro. pō. qz / ptius coz ſolto vſu qz iure roboraſ qz poſt electionē an / ſpſeracionē z coronacionē nō ſcribit pōſt ſcā in da / ra: hz pōſt dicitur. l. s. co. d. elec. dicit ro. pō. habet: d

Deregula

... hāc regulā / nō inſiſto. pſeqre / em cū vt nō. xliij / q. iij. plerqz. B. / de pui. qto. Dy. / B pſeqres illos / quartor modos / fraudis ſbi nō. dī / cit allos quos ſbi / feſtū ſar. reduci / biles ad illos. era

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DUSSELDORF

Constitut